

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
	I <i>Meddelelser</i>	
	Domstolen	
	DOMSTOLEN	
2003/C 112/01	Domstolens dom af 20. marts 2003 i sag C-3/00, Kongeriget Danmark mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (»Tilnærmelse af lovgivningerne — direktiv 95/2/EF — anvendelse af sulfitter, nitritter og nitrater som tilsætningsstoffer i levnedsmidler — sundhedsbeskyttelse — strengere nationale bestemmelser — betingelser for anvendelse af artikel 95, stk. 4, EF — kontradiktionsprincippet«)	1
2003/C 112/02	Domstolens dom (Femte Afdeling) af 13. marts 2003 i sag C-156/00, Kongeriget Nederlandene mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (»Annulation af Kommissionens beslutning K(2000) 485 endelig udg. — fritagelse for importafgifter — aktiv forædling — manglende ækvivalens mellem fællesskabsprodukterne og de importerede produkter«)	1
2003/C 112/03	Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 20. marts 2003 i sag C-187/00, Helga Kutz-Bauer mod Freie und Hansestadt Hamburg (anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Arbeitsgericht Hamburg) (»Socialpolitik — ligebehandling af mænd og kvinder — aldersbetinget deltidsordning — direktiv 76/207/EØF — indirekte forskelsbehandling — objektiv begrundelse«)	2

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2003/C 112/04	Domstolens dom af 20. marts 2003 i sag C-291/00, LTJ Diffusion SA mod Sadas Vertbaudet SA (anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af tribunal de grande instance de Paris) (»Varemærker — tilnærmelse af lovgivningerne — direktiv 89/104/EØF — artikel 5, stk. 1, litra a) — begrebet tegn, der er identisk med varemærket — brug af den bestanddel, der giver varemærket særpræg, og ikke af andre bestanddele — brug af samtlige de bestanddele, der udgør varemærket, men med tilføjelse af andre bestanddele«)	3
2003/C 112/05	Domstolens dom af 11. marts 2003 i sag C-40/01, Ansul BV mod Ajax Brandbeveiliging BV (anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hoge Raad der Nederlanden) (»Varemærker — direktiv 89/104/EØF — artikel 12, stk. 1 — varemærkeindehaverens fortabelse af rettigheder — begrebet reel brug af varemærket — virksomhed bestående i vedligeholdelse af produkter, der allerede er markedsført, samt salg af reservedele og tilbehør«)	3
2003/C 112/06	Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 20. marts 2003 i sag C-135/01, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Forbundsrepublikken Tyskland (»Traktatbrud — direktiv 98/56/EF — afsætning af prydblanteformeringsmateriale — manglende gennemførelse inden for den fastsatte frist — fortolkningsvanskeligheder«)	4
2003/C 112/07	Domstolens dom af 11. marts 2003 i sag C-186/01, Alexander Dory mod Bundesrepublik Deutschland (anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Verwaltungsgericht Stuttgart) (»Fællesskabsretten finder ikke anvendelse på værnepligt — ligebehandling af mænd og kvinder — artikel 2 i direktiv 76/207/EØF — begrænsning af værnepligten i Tyskland til kun at gælde for mænd — direktivet finder ikke anvendelse«)	4
2003/C 112/08	Domstolens dom (Femte Afdeling) af 13. marts 2003 i sag C-229/01, Susanne Müller (anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Unabhängiger Verwaltungssenat im Land Niederösterreich) (»Direktiv 2000/13/EF — mærkning af og præsentationsmåder for levnedsmidler — dato for mindste holdbarhed — artikel 18«)	5
2003/C 112/09	Domstolens dom (Anden Afdeling) af 13. marts 2003 i sag C-333/01, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Spanien (»Traktatbrud — direktiv 98/81/EF — manglende gennemførelse inden for den fastsatte frist«)	5
2003/C 112/10	Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 20. marts 2003 i sag C-378/01, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik (»Traktatbrud — direktiv 79/409/EØF — særligt beskyttede områder — beskyttelse af vilde fugle«) ...	6
2003/C 112/11	Domstolens dom (Anden Afdeling) af 13. marts 2003 i sag C-436/01, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Belgien (»Traktatbrud — direktiv 98/81/EF — manglende gennemførelse inden for den fastsatte frist«)	6
2003/C 112/12	Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 20. marts 2003 i sag C-143/02, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik (»Traktatbrud — direktiv 92/43/EØF — bevaring af naturtyper — vilde dyr og planter«)	7

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2003/C 112/13	Sag C-50/03: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 5. februar 2003 af Oberlandesgericht Rostock i udbudsklageproceduren 1. Simrad GmbH & Co. KG, 2. Kongsberg Simrad AS mod Ministerium für Bildung, Wissenschaft und Kultur Mecklenburg-Vorpommern	7
2003/C 112/14	Sag C-51/03: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 21. oktober 2002 af Amtsgericht Löbau i straffesagen mod Nicoleta Maria Georgescu	8
2003/C 112/15	Sag C-54/03: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 29. januar 2003 af Landesgericht für Zivilrechtssachen Wien i sagen Austroplant-Arzneimittel GesmbH mod Republikken Østrig	8
2003/C 112/16	Sag C-60/03: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 6. november 2002 af Bundesarbeitsgericht i sagen Wolff & Müller GmbH & Co. KG mod José Filipe Pereira Félix	9
2003/C 112/17	Sag C-83/03: Sag anlagt den 26. februar 2003 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik	9
2003/C 112/18	Sag C-85/03: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved afgørelse truffet den 27. april 2001 af Polimeles Protodikio Athinon i sagen Anastasia Mavrona Kai Sia OE mod Delta Etaireia Symmetochon AE	10
2003/C 112/19	Sag C-86/03: Sag anlagt den 26. februar 2003 af Den Helleniske Republik mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	10
2003/C 112/20	Sag C-88/03: Sag anlagt den 27. februar 2003 af Den Portugisiske Republik mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	11
2003/C 112/21	Sag C-92/03: Sag anlagt den 28. februar 2003 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Portugisiske Republik	12
2003/C 112/22	Sag C-103/03: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 11. februar 2003 af Landgericht Hagen i handelsregistersagen vedrørende Betriebsgesellschaft Radio Ennepe-Ruhr-Kreis mbH & Co. KG, part: Hans-Jürgen Weske	13
2003/C 112/23	Sag C-108/03: Sag anlagt den 7. marts 2003 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Spanien	14
2003/C 112/24	Sag C-110/03: Sag anlagt den 10. marts 2003 af Kongeriget Belgien mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	14
2003/C 112/25	Sag C-111/03: Sag anlagt den 12. marts 2003 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Sverige	15

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2003/C 112/26	Sag C-112/03: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 20. februar 2003 af Cour d'appel de Grenoble, chambre commerciale, i sagen Société financière et industrielle du Peloux, tidligere »Sodequip Isolation« mod Société Axa Belgium, tidligere Axa Royale Belge m.fl.	16
2003/C 112/27	Sag C-113/03: Sag anlagt den 13. marts 2003 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Franske Republik	16
2003/C 112/28	Sag C-115/03: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 10. marts 2003 af Tribunale di Genova — Første Afdeling for Civile Sager — i sagen Eco Eridania Srl mod Ministero dell'Ambiente og Presidenza del Consiglio dei Ministri	17
2003/C 112/29	Sag C-118/03: Sag anlagt den 17. marts 2003 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Forbundsrepublikken Tyskland	17
2003/C 112/30	Sag C-119/03: Sag anlagt den 18. marts 2003 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Franske Republik	17
2003/C 112/31	Sag C-120/03: Sag anlagt den 18. marts 2003 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Spanien	18
2003/C 112/32	Sag C-122/03: Sag anlagt den 19. marts 2003 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Franske Republik	18
2003/C 112/33	Sag C-123/03 P: Appel iværksat den 19. marts 2003 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber til prøvelse af kendelse afsagt den 7. januar 2003 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Anden Afdeling) i sag T-135/02, Greencore Group plc mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	19
2003/C 112/34	Sag C-125/03: Sag anlagt den 20. marts 2003 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Forbundsrepublikken Tyskland	20
2003/C 112/35	Sag C-127/03: Sag anlagt den 21. marts 2003 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Trendsoft (Irl) Ltd	20
2003/C 112/36	Sag C-137/03: Sag anlagt den 26. marts 2003 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Helleniske Republik	21
2003/C 112/37	Sag C-147/03: Sag anlagt den 31. marts 2003 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Østrig	21
2003/C 112/38	Sag C-150/03 P: Appel iværksat den 2. april 2003 af Chantal Hectors til prøvelse af dom afsagt den 23. januar 2003 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Femte Afdeling) i sag T-181/01, Chantal Hectors mod Europa-Parlamentet	22

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2003/C 112/39	Sag C-151/03 P: Appel iværksat den 2. april 2003 af Karl L. Meyer til prøvelse af dom afsagt den 13. februar 2003 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Tredje Afdeling) i sag T-333/01, Karl L. Meyer mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	22
2003/C 112/40	Slettelse af sag C-26/02	23
2003/C 112/41	Slettelse af sag C-254/02	23
RETTEEN I FØRSTE INSTANS		
2003/C 112/42	Dommernes fordeling mellem afdelingerne	24
2003/C 112/43	Retterns dom af 12. marts 2003 i sag T-254/99, Maja Srl mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (»Forordning (EØF) nr. 4028/86 — finansiel fællesskabsstøtte — virksomhedsoverdragelse — fremgangsmåde med henblik på bortfald af støtte — annullationssøgsmål«)	24
2003/C 112/44	Retterns dom af 4. marts 2003 i sag T-319/99, Federación Nacional de Empresas de Instrumentación Científica, Médica, Técnica y Dental (FENIN) mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (»Konkurrence — misbrug af dominerende stilling — offentlig sundhedssektor — forsinkelse med betaling af regninger — klage fra leverandører — begrebet virksomhed«)	24
2003/C 112/45	Dom afsagt af Retten i Første Instans den 27. februar 2003 i sag T-20/00 OP, Kommissionen for De Europæiske mod Ivo Camacho-Fernandes (Tjenestemænd — erhvervs sygdom — lægeudvalgets udtalelse retsstridig — begæring om genoptagelse af udeblivelsesdom)	25
2003/C 112/46	Dom afsagt af Retten i Første Instans den 6. marts 2003 i sag T-56/00, Dole Fresh Fruit International Ltd mod Rådet for Den Europæiske Union og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (»Bananer — fælles markedsordning — afgørelse 94/800/EF — forordning (EF) nr. 478/95 — ordning med eksportcertifikater — erstatningssøgsmål«)	25
2003/C 112/47	Dom afsagt af Retten i Første Instans den 6. marts 2003 i sag T-57/00, Banan-Kompaniet AB og Skandinaviska Bananimporten AB mod Rådet for Den Europæiske Union og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (»Bananer — fælles markedsordning — afgørelse 94/800/EF — forordning (EF) nr. 478/95 — ordning med eksportcertifikater — erstatningssøgsmål«)	26
2003/C 112/48	Dom afsagt af Retten i Første Instans den 25. februar 2003 i sag T-183/00, Strabag Benelux NV mod Rådet for Den Europæiske Union (»Offentlige arbejder — manglende eksistens af den anfægtede beslutning — begrundelse for beslutning om tildeling — tildelingskriterier — annullationssøgsmål — Fællesskabets ikke-kontraktlige ansvar«)	26

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2003/C 112/49	Dom afsagt af Retten i Første Instans den 11. marts 2003 i sag T-186/00, Conserve Italia Soc.coop.rl mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (»Landbrug — Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget, Udviklingssektionen — suspension af tilskud — artikel 24 i forordning (EØF) nr. 4253/88 — proportionalitetsprincippet — begrundelse«)	26
2003/C 112/50	Dom afsagt af Retten i Første Instans den 27. februar 2003 i sag T-329/00, Bonn Fleisch Ex- und Import GmbH mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (»Told — indførsel af oksekød fra Sydamerika — artikel 13, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 1430/79 — ansøgning om fritagelse for importafgift — ret til kontradiktion — særlige forhold«)	27
2003/C 112/51	Dom afsagt af Retten i Første Instans den 26. februar 2003 i de forenede sager T-344/00 og T-345/00, CEVA Santé animale SA og Pharmacia Entreprises SA mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (»Forordning (EØF) nr. 2377/90 — veterinærmedicinske præparater — anmodning om, at »progesteron« opføres på listen over stoffer, for hvilke det ikke er nødvendigt at fastsætte en maksimalgrænseværdi for restkoncentrationer — udtalelse fra Udvalget for Veterinærlægemidler — fornyet behandling i Udvalget for Veterinærlægemidler — Kommissionens undladelse af at vedtage udkast til foranstaltninger — passivitetssøgsmål — stillingtagen, der bringer passiviteten til ophør — ufornuddent at træffe afgørelse — erstatningssøgsmål — Fællesskabets ansvar — årsagsforbindelse — mellemdom«)	27
2003/C 112/52	Retten dom af 25. februar 2003 i sag T-4/01, Renco SpA mod Rådet for Den Europæiske Union (»Offentlige bygge- og anlægskontrakter — direktiv 93/37/EØF — udbudsbetingelser — kriterier for tildeling — begrundelse af beslutning om tildeling — åbenbart urigtigt skøn — Fællesskabets ansvar uden for kontrakt«)	28
2003/C 112/53	Dom afsagt af Retten i Første Instans den 5. marts 2003 i sag T-24/01, Claire Staelen mod Europa-Parlamentet (»Tjenestemænd — almindelig udvælgelsesprøve — stopprøver — udvælgelseskomitéens beføjelse til at tilsidesætte det i meddelelsen om udvælgelsesprøven krævede antal minimumspoint — sammenlignende prøver — formaliteten«)	28
2003/C 112/54	Dom afsagt af Retten i Første Instans den 26. februar 2003 i sag T-59/01, Albert Nardone mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (»Annullationssøgsmål — forhenværende tjenestemand — ansøgning om invalidepension«)	29
2003/C 112/55	Retten dom af 27. februar 2003 i sag T-61/01, Vendedurías de Armadores Reunidos, SA mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (»Fiskeri — finansiel fællesskabsstøtte — suspension af støtten — erstatningssøgsmål«)	29
2003/C 112/56	Dom afsagt af Retten i Første Instans den 6. marts 2003 i sag T-128/01, DaimlerChrysler Corporation mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (EF-varemærker — figurmærke — afbildning af en bils kølergitter — absolut registreringshindring — artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94 — varemærke, som mangler fornødent særpræg)	29

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2003/C 112/57	Dom afsagt af Retten i Første Instans den 26. februar 2003 i sag T-145/01, Benito Latino mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (Tjenestemænd — erhvervssygdom — lovligheden af Lægeudvalgets udtalelse — anerkendelse af sygdommen som erhvervssygdom — videnskabelig usikkerhed — lovligheden af proceduren forud for forelæggelsen for Lægeudvalget)	30
2003/C 112/58	Dom afsagt af Retten i Første Instans den 26. februar 2003 i sag T-164/01, Arnaldo Lucaccioni mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (Tjenestemænd — erstatningssag — formaliteten)	30
2003/C 112/59	Dom afsagt af Retten i Første Instans den 5. marts 2003 i sag T-194/01, Unilever NV mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (EF-varemærker — tredimensionalt varemærke — formen af et produkt til opvaskemaskine — ægformet tablet — absolut registreringshindring — artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94)	30
2003/C 112/60	Dom afsagt af Retten i Første Instans den 26. februar 2003 i sag T-212/01: Arnaldo Lucaccioni mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (Tjenestemænd — forsikring mod ulykker og erhvervssygdomme — forværring af læsionerne — kumulation af det beløb og den erstatning, der er fastsat i henholdsvis artikel 12 og 14 i den fælles ordning)	31
2003/C 112/61	Dom afsagt af Retten i Første Instans den 5. marts 2003 i sag T-237/01: Alcon Inc mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (EF-varemærker — annullationsprocedure — ordet »BSS« — artikel 51 i forordning (EF) nr. 40/94 — absolut registreringshindring — artikel 7, stk. 1, litra d), i forordning nr. 40/94 — fornødent særpræg opnået som følge af brug — artikel 7, stk. 3, og artikel 51, stk. 2, i forordning nr. 40/94)	31
2003/C 112/62	Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 4. marts 2003 i sag T-316/02, Marie-Claude Girardot mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (Tjenestemænd — annullationssøgsmål — afslag på deltagelse i en udvælgelsesprøve — fejl i forbindelse med den forudgående administrative procedure — åbenbart, at annullationssøgsmålet må afvises)	32
2003/C 112/63	Sag T-57/03: Sag anlagt den 20. februar 2003 af Société Provençale d'Achat et de Gestion (SPAG) mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)	32
2003/C 112/64	Sag T-68/03: Sag anlagt den 24. februar 2003 af Selskabet Olympic Airways mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	32
2003/C 112/65	Sag T-71/03: Sag anlagt den 3. marts 2003 af Tokai Carbon Co., Ltd. mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	33
2003/C 112/66	Sag T-72/03: Sag anlagt den 3. marts 2003 af Toyo Tanso Co. Ltd. mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	34

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2003/C 112/67	Sag T-75/03: Sag anlagt den 28. februar 2003 af Banco Comercial dos Açores, SA mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	35
2003/C 112/68	Sag T-77/03: Sag anlagt den 4. marts 2003 af Feralpi Siderurgica SpA mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	35
2003/C 112/69	Sag T-78/03: Sag anlagt den 4. marts 2003 af Haladjian Frères mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	36
2003/C 112/70	Sag T-79/03: Sag anlagt den 27. februar 2003 af Industrie Reunite Odolesi I.R.O. SpA mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	36
2003/C 112/71	Sag T-81/03: Sag anlagt den 3. marts 2003 af Mast-Jägermeister AG mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)	37
2003/C 112/72	Sag T-82/03: Sag anlagt den 3. marts 2003 af Mast-Jägermeister AG mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)	37
2003/C 112/73	Sag T-84/03: Sag anlagt den 28. februar 2003 af Maurizio Turco mod Rådet for den Europæiske Union	38
2003/C 112/74	Sag T-86/03: Sag anlagt den 6. marts 2003 af Holcim mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	39
2003/C 112/75	Sag T-87/03: Sag anlagt den 5. marts 2003 af Intech EDM AG mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	39
2003/C 112/76	Sag T-90/03: Sag anlagt den 6. marts 2003 af Fédération des Industries Condimentaires de France m.fl. mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	40
2003/C 112/77	Sag T-91/03: Sag anlagt den 10. marts 2003 af SGL Carbon AG mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	41
2003/C 112/78	Sag T-92/03: Sag anlagt den 5. marts 2003 af Luis Escobar Guerrero mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	42
2003/C 112/79	Sag T-93/03: Sag anlagt den 4. marts 2003 af Spyros Konidaris mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	42
2003/C 112/80	Sag T-94/03: Sag anlagt den 10. marts 2003 af Ferriere Nord SpA mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	42

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2003/C 112/81	Sag T-95/03: Sag anlagt den 8. marts 2003 af Asociación de Empresarios de Estaciones de Servicio de la Comunidad Autónoma de Madrid og la Federación Catalana de Estaciones de Servicio mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	43
2003/C 112/82	Sag T-96/03: Sag anlagt den 10. marts 2003 af Manel Camós Grau mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	44
2003/C 112/83	Sag T-97/03: Sag anlagt den 5. marts 2003 af Ferriera Valsabbia SpA og Valsabbia Investimenti SpA mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	45
2003/C 112/84	Sag T-98/03: Sag anlagt den 5. marts 2003 af Alfa Aciai SpA mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	45
2003/C 112/85	Sag T-100/03: Sag anlagt den 14. marts 2003 af Maison de l'Europe Avignon-Méditerranée mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	46
2003/C 112/86	Sag T-102/03: Sag anlagt den 14. marts 2003 af Centro Informativo per la collaborazione tra le imprese e la promozione degli investimenti in Sicilia — CIS — i likvidation mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	46
2003/C 112/87	Sag T-105/03: Sag anlagt den 17. marts 2003 af Triantafyllia Dionyssopoulou mod Rådet for Den Europæiske Union	47
2003/C 112/88	Sag T-106/03: Sag anlagt den 14. marts 2003 af Hans Mc Auley mod Rådet for Den Europæiske Union	47
2003/C 112/89	Slettelse af sag T-100/99	48

II *Forberedende retsakter*

.....

III *Oplysninger*

2003/C 112/90	Domstolens seneste offentliggørelse i <i>Den Europæiske Unions Tidende</i> EUT C 101 af 26.4.2003	49
---------------	--	----

I

(Meddelelser)

DOMSTOLEN

DOMSTOLEN

DOMSTOLENS DOM

af 20. marts 2003

i sag C-3/00, Kongeriget Danmark mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ⁽¹⁾

(»Tilnærmelse af lovgivningerne — direktiv 95/2/EF — anvendelse af sulfitter, nitritter og nitrater som tilsætningsstoffer i levnedsmidler — sundhedsbeskyttelse — strengere nationale bestemmelser — betingelser for anvendelse af artikel 95, stk. 4, EF — kontradiktionsprincippet«)

(2003/C 112/01)

(Processprog: dansk)

I sag C-3/00, Kongeriget Danmark (befuldmægtiget: J. Molde) støttet af Republikken Island (befuldmægtiget: H.S. Kristjánsson) og af Kongeriget Norge (befuldmægtiget: B.B. Ekeberg) mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: M. Shotton og H.C. Støvlbæk), angående en påstand om annullation af Kommissionens beslutning 1999/830/EF af 26. oktober 1999 om de af Kongeriget Danmark notificerede nationale bestemmelser om anvendelsen af sulfitter, nitritter og nitrater i levnedsmidler (EFT L 329, s. 1), har Domstolen, sammensat af præsidenten, G.C. Rodríguez Iglesias, afdelingsformændene J.-P. Puissochet, M. Wathelet og R. Schintgen samt dommerne C. Gulmann, D.A.O. Edward, A. La Pergola, P. Jann, V. Skouris, F. Macken, N. Colneric, S. von Bahr og J.N. Cunha Rodrigues (refererende dommer); generaladvokat: A. Tizzano; justitssekretær: assisterende justitssekretær H. von Holstein, den 20. marts 2003 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1) Kommissionens beslutning 1999/830/EF af 26. oktober 1999 om de af Kongeriget Danmark notificerede nationale

bestemmelser om anvendelsen af sulfitter, nitritter og nitrater i levnedsmidler annulleres, for så vidt som den forkaster de nævnte nationale bestemmelser, hvad angår anvendelsen af nitritter og nitrater i levnedsmidler.

- 2) I øvrigt frifindes Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber.
- 3) Hver part bærer sine egne omkostninger.
- 4) Republikken Island og Kongeriget Norge bærer deres egne omkostninger.

⁽¹⁾ EFT C 122 af 29.4.2000.

DOMSTOLENS DOM

(Femte Afdeling)

af 13. marts 2003

i sag C-156/00, Kongeriget Nederlandene mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ⁽¹⁾

(»Annullation af Kommissionens beslutning K(2000) 485 endelig udg. — fritagelse for importafgifter — aktiv forædling — manglende ækvivalens mellem fællesskabsprodukterne og de importerede produkter«)

(2003/C 112/02)

(Processprog: nederlandsk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-156/00, Kongeriget Nederlandene (befuldmægtiget: M.A. Fierstra, derefter ved M.A. Fierstra og J. van Bakel) mod

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: C. van der Hauwaert og R. Tricot), angående en påstand om annullation af Kommissionens beslutning K(2000) 485 endelig udg. af 23. februar 2000, hvorved det blev fastslået, at en ansøgning om fritagelse for importafgifter for så vidt angår et bestemt beløb afvises, og at ansøgningen om fritagelse for importafgifter for så vidt angår et andet beløb ikke kan imødekommes, har Domstolen (Femte Afdeling), sammensat af formanden for Fjerde Afdeling, C.W.A. Timmermans, som fungerende formand for Femte Afdeling, og dommerne D.A.O. Edward, P. Jann, S. von Bahr (refererende dommer) og A. Rosas; generaladvokat: P. Léger; justitssekretær: ekspeditionssekretær M.-F. Contet, den 13. marts 2003 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Kommissionens beslutning K(2000) 485 endelig udg. af 23. februar 2000, hvorved det blev fastslået, at en ansøgning om fritagelse for importafgifter for så vidt angår et bestemt beløb afvises, og at ansøgningen om fritagelse for importafgifter for så vidt angår et andet beløb ikke kan imødekommes, annulleres, i det omfang den afviser ansøgningen om fritagelse for importafgifter for et beløb på 15 679 301,49 NLG, som blev indgivet af Cargill BV, og som den 22. april 1999 blev forelagt for Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Kongeriget Nederlandene.
- 2) I øvrigt frifindes Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber.
- 3) Kongeriget Nederlandene betaler sagens omkostninger.

(¹) EFT C 211 af 22.7.2000.

DOMSTOLENS DOM

(Sjette Afdeling)

af 20. marts 2003

i sag C-187/00, Helga Kutz-Bauer mod Freie und Hansestadt Hamburg (anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Arbeitsgericht Hamburg) (¹)

(»Socialpolitik — ligebehandling af mænd og kvinder — aldersbetinget deltidsordning — direktiv 76/207/EØF — indirekte forskelsbehandling — objektiv begrundelse«)

(2003/C 112/03)

(Processprog: tysk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-187/00, angående en anmodning, som Arbeitsgericht Hamburg (Tyskland) i medfør af artikel 234 EF har indgivet til

Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag, Helga Kutz-Bauer mod Freie und Hansestadt Hamburg, at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af artikel 2, stk. 1, og artikel 5, stk. 1, i Rådets direktiv 76/207/EØF af 9. februar 1976 om gennemførelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder for så vidt angår adgang til beskæftigelse, erhvervsuddannelse, forfremmelse samt arbejdsvilkår (EFT L 39, s. 40), har Domstolen (Sjette Afdeling), sammensat af formanden for Anden Afdeling, R. Schintgen, som fungerende formand for Sjette Afdeling, og dommerne C. Gulmann, V. Skouris, F. Macken (refererende dommer) og J.N. Cunha Rodrigues; generaladvokat: A. Tizzano; justitssekretær: ekspeditionssekretær L. Hewlett, den 20. marts 2003 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Artikel 2, stk. 1, og artikel 5, stk. 1, i Rådets direktiv 76/207/EØF af 9. februar 1976 om gennemførelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder for så vidt angår adgang til beskæftigelse, erhvervsuddannelse, forfremmelse samt arbejdsvilkår skal fortolkes således, at de er til hinder for en bestemmelse i en overenskomstmæssig ordning for offentligt ansatte, hvorefter såvel mandlige som kvindelige beskæftigede kan overgå til aldersbetinget deltidsbeskæftigelse, når bestemmelsen kun giver ret til deltidsbeskæftigelse indtil det tidspunkt, hvor der kan gøres krav på fuld pension fra den lovpligtige pensionsforsikring, og når den gruppe af personer, der kan gøre krav på fuld pension fra det fyldte 60. år, næsten udelukkende består af kvinder, mens den gruppe, der først kan gøre krav på en sådan pension fra det fyldte 65. år, næsten udelukkende består af mænd, medmindre bestemmelsen er begrundet i objektive forhold, som intet har at gøre med forskelsbehandling på grundlag af køn.

- 2) De nationale domstole er, i tilfælde af at lovbestemmelser eller bestemmelser i kollektive overenskomster tilsidesætter direktiv 76/207, fordi de indfører en forskelsbehandling, der er i strid med direktivet, forpligtede til i videst muligt omfang at se bort fra denne forskelsbehandling, bl.a. ved at anvende de pågældende bestemmelser til fordel for den forfordelte gruppe, uden at de behøver at anmode om eller afvente, at bestemmelserne forinden ophæves af lovgiver, ved kollektiv forhandling eller på anden vis.

(¹) EFT C 211 af 22.7.2000.

DOMSTOLENS DOM

af 20. marts 2003

i sag C-291/00, LTJ Diffusion SA mod Sadas Vertbaudet SA (anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af tribunal de grande instance de Paris) ⁽¹⁾

(»Varemærker — tilnærmelse af lovgivningerne — direktiv 89/104/EØF — artikel 5, stk. 1, litra a) — begrebet tegn, der er identisk med varemærket — brug af den bestanddel, der giver varemærket særpræg, og ikke af andre bestanddele — brug af samtlige de bestanddele, der udgør varemærket, men med tilføjelse af andre bestanddele«)

(2003/C 112/04)

(Processprog: fransk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-291/00, angående en anmodning, som tribunal de grande instance de Paris (Frankrig) i medfør af artikel 234 EF har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag, LTJ Diffusion SA mod Sadas Vertbaudet SA, at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af artikel 5, stk. 1, litra a), i Rådets første direktiv 89/104/EØF af 21. december 1988 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker (EFT 1989 L 40, s. 1), har Domstolen, sammensat af præsidenten, G.C. Rodríguez Iglesias, afdelingsformændene M. Wathelet og R. Schintgen samt dommerne C. Gulmann, P. Jann, F. Macken (refererende dommer), N. Colneric, S. von Bahr og J.N. Cunha Rodrigues; generaladvokat: F.G. Jacobs; justitssekretær: afdelingschef D. Louterman-Hubeau, den 20. marts 2003 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

Artikel 5, stk. 1, litra a), i Rådets første direktiv 89/104/EØF af 21. december 1988 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker skal fortolkes således, at et tegn er identisk med varemærket, såfremt tegnet uden ændring eller tilføjelse reproducerer alle de bestanddele, der udgør varemærket, eller såfremt tegnet, når det betragtes i sin helhed, udviser forskelle, der er så ubetydelige, at de kan blive overset af en gennemsnitsforbruger.

⁽¹⁾ EFT C 273 af 23.9.2000.

DOMSTOLENS DOM

af 11. marts 2003

i sag C-40/01, Ansul BV mod Ajax Brandbeveiliging BV (anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hoge Raad der Nederlanden) ⁽¹⁾

(»Varemærker — direktiv 89/104/EØF — artikel 12, stk. 1 — — varemærkeindehaverens fortabelse af rettigheder — begrebet reel brug af varemærket — virksomhed bestående i vedligeholdelse af produkter, der allerede er markedsført, samt salg af reservedele og tilbehør«)

(2003/C 112/05)

(Processprog: nederlandsk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-40/01, angående en anmodning, som Hoge Raad der Nederlanden (Nederlandene) i medfør af artikel 234 EF har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag, Ansul BV mod Ajax Brandbeveiliging BV, at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af artikel 12, stk. 1, i Rådets første direktiv 89/104/EØF af 21. december 1988 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker (EFT 1989 L 40, s. 1), har Domstolen, sammensat af præsidenten, G.C. Rodríguez Iglesias, afdelingsformændene J.-P. Puisselet (refererende dommer), M. Wathelet og C.W.A. Timmermans samt dommerne C. Gulmann, A. La Pergola, P. Jann, V. Skouris, F. Macken, N. Colneric og S. von Bahr; generaladvokat: D. Ruiz-Jarabo Colomer; justitssekretær: ekspeditionssekretær M.-F. Contet, den 11. marts 2003 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Artikel 12, stk. 1, i Rådets første direktiv 89/104/EØF af 21. december 1988 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker skal fortolkes således, at der er gjort »reel brug« af et varemærke, når dette er anvendt i overensstemmelse med varemærkets grundlæggende funktion, som er at garantere oprindelsen af de varer eller tjenesteydelser, som det er blevet registreret for, med henblik på at skabe eller bevare en afsætningsmulighed for disse varer og tjenesteydelser. Dette omfatter ikke symbolske former for brug alene med det formål at bevare de til varemærket knyttede rettigheder. Bedømmelsen af, om brugen af varemærket er reel, skal foretages på grundlag af samtlige faktiske omstændigheder, der kan godtgøre, at varemærket virkelig anvendes handelsmæssigt, navnlig de former for brug, der i den pågældende branche anses for begrundet i fastholdelse eller erhvervelse af markedsandele for de varer eller tjenesteydelser, der beskyttes af varemærket, disse varers eller tjenesteydelsers art, de særlige forhold på markedet samt omfanget og hyppigheden af brugen af varemærket. Selv om brugen af mærket ikke vedrører varer, der tilbydes på markedet som nye, men allerede markedsførte varer, er brugen reel, hvis mærket faktisk anvendes af varemærkeindehaveren for løsdele, der indgår i disse varers sammensætning eller struktur,

eller for varer eller tjenesteydelser, der har en direkte forbindelse med de allerede markedsførte varer og skal tilfredsstillende behov i disses kundekreds.

- 2) Det påhviler den forelæggende ret ved pådømmelsen af den tvist, der verserer for den, at drage konsekvenserne af fortolkningen af det fællesskabsretlige begreb »reel brug« af varemærket, således som denne fremgår af svaret på det første præjudicielle spørgsmål.

(¹) EFT C 95 af 24.3.2001.

DOMSTOLENS DOM

(Sjette Afdeling)

af 20. marts 2003

i sag C-135/01, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Forbundsrepublikken Tyskland (¹)

(»Traktatbrud — direktiv 98/56/EF — afsætning af prydblanteforneringsmateriale — manglende gennemførelse inden for den fastsatte frist — fortolkningsvanskeligheder«)

(2003/C 112/06)

(Processprog: tysk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-135/01, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldægtiget: G. Braun) mod Forbundsrepublikken Tyskland (befuldægtigede: W.-D. Plessing og B. Muttelsee-Schön), angående en påstand om, at det fastslås, at Forbundsrepublikken Tyskland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til EF-traktaten og Rådets direktiv 98/56/EF af 20. juli 1998 om afsætning af prydblanteforneringsmateriale (EFT L 226, s. 16), idet den ikke inden for den fastsatte frist har sat de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at gennemføre direktivet i national ret, har Domstolen (Sjette Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, J.-P. Puissochet, og dommerne C. Gulmann, V. Skouris (refererende dommer), F. Macken og J.N. Cunha Rodrigues; generaladvokat: L.A. Geelhoed; justitssekretær: R. Grass, den 20. marts 2003 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Forbundsrepublikken Tyskland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Rådets direktiv 98/56/EF af 20. juli 1998 om afsætning af prydblanteforneringsmateriale, idet den ikke inden for den fastsatte frist har sat de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at gennemføre direktivet i national ret.

- 2) Forbundsrepublikken Tyskland betaler sagens omkostninger.

(¹) EFT C 161 af 2.6.2001.

DOMSTOLENS DOM

af 11. marts 2003

i sag C-186/01, Alexander Dory mod Bundesrepublik Deutschland (anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Verwaltungsgericht Stuttgart) (¹)

(»Fællesskabsretten finder ikke anvendelse på værnepligt — ligebehandling af mænd og kvinder — artikel 2 i direktiv 76/207/EØF — begrænsning af værnepligten i Tyskland til kun at gælde for mænd — direktivet finder ikke anvendelse«)

(2003/C 112/07)

(Processprog: tysk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-186/01, angående en anmodning, som Verwaltungsgericht Stuttgart (Tyskland) i medfør af artikel 234 EF har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag, Alexander Dory mod Bundesrepublik Deutschland, at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af artikel 2 i Rådets direktiv 76/207/EØF af 9. februar 1976 om gennemførelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder for så vidt angår adgang til beskæftigelse, erhvervsuddannelse, fremmelse samt arbejdsvilkår (EFT L 39, s. 40) og, mere generelt, vedrørende foreneligheden med fællesskabsretten af, at værnepligten i Tyskland er begrænset til kun at gælde for mænd, har Domstolen, sammensat af præsidenten, G.C. Rodríguez Iglesias, afdelingsformændene J.-P. Puissochet (refererende dommer), M. Wathelet, R. Schintgen og C.W.A. Timmermans samt dommerne C. Gulmann, D.A.O. Edward, P. Jann, V. Skouris, F. Macken, N. Colneric, S. von Bahr og J.N. Cunha Rodrigues; generaladvokat: C. Stix-Hackl; justitssekretær: ekspeditionssekretær H.A. Rühl, den 11. marts 2003 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

Fællesskabsretten er ikke til hinder for, at værnepligten kun gælder for mænd.

(¹) EFT C 200 af 14.7.2001.

DOMSTOLENS DOM

(Femte Afdeling)

af 13. marts 2003

i sag C-229/01, Susanne Müller (anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Unabhängiger Verwaltungssenat im Land Niederösterreich) ⁽¹⁾

(»Direktiv 2000/13/EF — mærkning af og præsentationsmåder for levnedsmidler — dato for mindste holdbarhed — artikel 18«)

(2003/C 112/08)

(Processprog: tysk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-229/01, angående en anmodning, som Unabhängiger Verwaltungssenat im Land Niederösterreich (Østrig) i medfør af artikel 234 EF har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag mod Susanne Müller at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af Rådets direktiv 79/112/EØF af 18. december 1978 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om mærkning af og præsentationsmåder for levnedsmidler bestemt til den endelige forbruger samt om reklame for sådanne levnedsmidler (EFT 1979 L 33, s. 1), og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/13/EF af 20. marts 2000 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om mærkning af og præsentationsmåder for levnedsmidler samt om reklame for sådanne levnedsmidler (EFT L 109, s. 29), har Domstolen (Femte Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, M. Wathelet, og dommerne D.A.O. Edward, P. Jann, S. von Bahr (refererende dommer) og A. Rosas; generaladvokat: A. Tizzano; justitssekretær: R. Grass, den 13. marts 2003 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/13/EF af 20. marts 2000 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om mærkning af og præsentationsmåder for levnedsmidler samt om reklame for sådanne levnedsmidler er ikke til hinder for en national bestemmelse, hvorefter et levnedsmiddel, for hvilket datoen for mindste holdbarhed er udløbet, skal være forsynet med en udtrykkelig angivelse heraf, der er tydelig og alment forståelig. En sådan regel udgør en ikke-harmoniseret bestemmelse, der er begrundet i hensynet til bekæmpelse af bedrageri, som nævnt i dette direktiv artikel 18, stk. 2.

⁽¹⁾ EFT C 245 af 1.9.2001.

DOMSTOLENS DOM

(Anden Afdeling)

af 13. marts 2003

i sag C-333/01, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Spanien ⁽¹⁾

(»Traktatbrud — direktiv 98/81/EF — manglende gennemførelse inden for den fastsatte frist«)

(2003/C 112/09)

(Processprog: spansk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-333/01, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmagtiget: G. Valero Jordana) mod Kongeriget Spanien (befuldmagtiget: N. Díaz Abad), angående en påstand om, at det fastslås, at Kongeriget Spanien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Rådets direktiv 98/81/EF af 26. oktober 1998 om ændring af direktiv 90/219/EØF om indesluttet anvendelse af genetisk modificerede mikroorganismer (EFT L 330, s. 13), idet det ikke har sat de love og administrative bestemmelser i kraft, der er nødvendige for at efterkomme direktivet, eller idet det ikke har underrettet Kommissionen herom, har Domstolen (Anden Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, R. Schintgen, og dommerne V. Skouris og N. Colneric (refererende dommer); generaladvokat: P. Léger; justitssekretær: R. Grass, den 13. marts 2003 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Kongeriget Spanien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Rådets direktiv 98/81/EF af 26. oktober 1998 om ændring af direktiv 90/219/EØF om indesluttet anvendelse af genetisk modificerede mikroorganismer, idet det ikke har sat de love og administrative bestemmelser i kraft, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv.
- 2) Kongeriget Spanien betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EFT C 317 af 10.11.2001.

DOMSTOLENS DOM

(Sjette Afdeling)

af 20. marts 2003

i sag C-378/01, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik ⁽¹⁾

(»Traktatbrud — direktiv 79/409/EØF — særligt beskyttede områder — beskyttelse af vilde fugle«)

(2003/C 112/10)

(Processprog: italiensk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-378/01, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: G. Valero Jordana og R. Amorosi) mod Den Italienske Republik (befuldmægtigede: U. Leanza og M. Fiorilli), angående en påstand om, at fastslås, at Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 4, stk. 1-3, i Rådets direktiv 79/409/EØF af 2. april 1979 om beskyttelse af vilde fugle (EFT L 103, s. 1), med senere ændringer, idet den ikke har udlagt et tilstrækkeligt antal og areal af de bedst egnede områder som særligt beskyttede områder til beskyttelse af de arter, der er anført i bilag I til direktivet, og de andre trækfuglearter som regelmæssigt vender tilbage til Italien, og idet den ikke til Kommissionen har fremsendt alle relevante oplysninger vedrørende størstedelen af de særligt beskyttede områder, den har udlagt, har Domstolen (Sjette Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, J.-P. Puissochet, og dommerne R. Schintgen, C. Gulmann (refererende dommer), F. Macken og N. Colneric; generaladvokat: P. Léger; justitssekretær: ekspeditionssekretær L. Hewlett, den 20. marts 2003 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 4, stk. 1-3, i Rådets direktiv 79/409/EØF af 2. april 1979 om beskyttelse af vilde fugle, med senere ændringer, idet den ikke har udlagt et tilstrækkeligt antal og areal af de bedst egnede områder som særligt beskyttede områder til beskyttelse af de arter, der er anført i bilag I til nævnte direktiv, og de andre trækfuglearter, som regelmæssigt vender tilbage til Italien, og idet den ikke til Kommissionen har fremsendt alle relevante oplysninger vedrørende størstedelen af de særligt beskyttede områder, den har udlagt.
- 2) Den Italienske Republik betaler sagens omkostninger.

(¹) EFT C 348 af 8.12.2001.

DOMSTOLENS DOM

(Anden Afdeling)

af 13. marts 2003

i sag C-436/01, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Belgien ⁽¹⁾

(»Traktatbrud — direktiv 98/81/EF — manglende gennemførelse inden for den fastsatte frist«)

(2003/C 112/11)

(Processprog: nederlandsk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-436/01, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtiget: H. van Lier) mod Kongeriget Belgien (befuldmægtiget: A. Snoecx), angående en påstand om, at det fastslås, at Kongeriget Belgien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Rådets direktiv 98/81/EF af 26. oktober 1998 om ændring af direktiv 90/219/EØF om indesluttet anvendelse af genetisk modificerede mikroorganismer (EFT L 330, s. 13), idet det ikke inden for den fastsatte frist har sat alle de love og administrative bestemmelser i kraft, der er nødvendige for at efterkomme direktivet, eller i hvert fald ikke har underrettet Kommissionen herom, har Domstolen (Anden Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, R. Schintgen, og dommerne V. Skouris og N. Colneric (refererende dommer); generaladvokat: F.G. Jacobs; justitssekretær: R. Grass, den 13. marts 2003 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Kongeriget Belgien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Rådets direktiv 98/81/EF af 26. oktober 1998 om ændring af direktiv 90/219/EØF om indesluttet anvendelse af genetisk modificerede mikroorganismer, idet det ikke inden for den fastsatte frist har sat de love og administrative bestemmelser i kraft, der er nødvendige for at efterkomme direktivet.
- 2) Kongeriget Belgien betaler sagens omkostninger.

(¹) EFT C 17 af 19.1.2002.

DOMSTOLENS DOM**(Tredje Afdeling)****af 20. marts 2003****i sag C-143/02, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik ⁽¹⁾****(»Traktatbrud — direktiv 92/43/EØF — bevaring af naturtyper — vilde dyr og planter«)**

(2003/C 112/12)

(Processprog: italiensk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-143/02, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: G. Valero Jordana og R. Amorosi) mod Den Italienske Republik (befuldmægtigede: U. Leanza og M. Fiorilli), angående en påstand om, at det fastslås, at Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 5, 6 og 7 i Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (EFT L 206, s. 7), idet den har vedtaget forskrifter til gennemførelse af direktivet,

- som udelukker projekter fra anvendelsesområdet for reglerne om vurdering af virkningerne på miljøet, der, fordi de kan påvirke lokaliteter af fællesskabsbetydning væsentligt, er forskellige fra de projekter, som er opregnet i den italienske lovgivning til gennemførelse af direktiverne om vurdering af visse projekters indvirkning på miljøet
- som ikke giver mulighed for i de særligt beskyttede områder at anvende den forpligtelse, der påhviler medlemsstatens kompetente myndigheder, til at iværksætte passende foranstaltninger for at undgå forringelse af naturtyperne og levestederne for arterne samt forstyrrelser af de arter, for hvilke disse områder er udpeget, for så vidt som disse forstyrrelser har betydelige konsekvenser for direktiv 92/43's målsætninger
- som ikke giver mulighed for at anvende de bevaringsforanstaltninger, der er omhandlet i direktivets artikel 6, stk. 2, for de i direktivets artikel 5, stk. 1, nævnte lokaliteter,

har Domstolen (Tredje Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, J.-P. Puissochet, og dommerne C. Gulmann (refererende dommer) og F. Macken; generaladvokat: P. Léger; justitssekretær: R. Grass, den 20. marts 2003 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1) Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 5, 6 og 7 i Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter, idet den har vedtaget foranstaltninger til gennemførelse af direktivet,

- som udelukker projekter fra anvendelsesområdet for reglerne om vurdering af virkningerne på miljøet, der, fordi de kan påvirke lokaliteter af fællesskabsbetydning væsentligt, er forskellige fra de projekter, som er opregnet i den italienske lovgivning til gennemførelse af direktiverne om vurdering af visse projekters indvirkning på miljøet
- som ikke giver mulighed for i de særligt beskyttede områder at anvende den forpligtelse, der påhviler medlemsstatens kompetente myndigheder, til at iværksætte passende foranstaltninger for at undgå forringelse af naturtyperne og levestederne for arterne samt forstyrrelser af de arter, for hvilke disse områder er udpeget, for så vidt som disse forstyrrelser har betydelige konsekvenser for direktiv 92/43's målsætninger
- som ikke giver mulighed for at anvende de bevaringsforanstaltninger, der er omhandlet i direktivets artikel 6, stk. 2, for de i direktivets artikel 5, stk. 1, nævnte lokaliteter.

2) Den Italienske Republik betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EFT C 144 af 15.6.2002.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 5. februar 2003 af Oberlandesgericht Rostock i udbudsklageproceduren 1. Simrad GmbH & Co. KG, 2. Kongsberg Simrad AS mod Ministerium für Bildung, Wissenschaft und Kultur Mecklenburg-Vorpommern

(Sag C-50/03)

(2003/C 112/13)

Ved kendelse afsagt den 5. februar 2003, indgæet til Domstolens Justitskontor den 10. februar 2003, har Oberlandesgericht Rostock i udbudsklageproceduren 1. Simrad GmbH & Co. KG, 2. Kongsberg Simrad AS mod Ministerium für Bildung, Wissenschaft und Kultur Mecklenburg-Vorpommern forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

Skal en aftale om ændring af en indgået offentlig indkøbsaftale (erhvervelse af andre varer end oprindeligt forudset) betragtes som en udbudspligtig offentlig indkøbsaftale i henhold til artikel 1, litra a), i direktiv 93/36/EF⁽¹⁾, såfremt

1. værdien af de varer, som ændringsaftalen vedrører, overstiger den tærskelværdi, som er fastsat i artikel 5, stk. 1, litra a), i direktiv 93/36/EF, og
2. der for de varer, ændringsaftalen vedrører, sker et leverandørskifte, ligesom specifikationen af disse varer ændres afgørende?

⁽¹⁾ EFT L 199 af 9.8.1993, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 21. oktober 2002 af Amtsgericht Löbau i straffesagen mod Nicoleta Maria Georgescu

(Sag C-51/03)

(2003/C 112/14)

Ved kendelse afsagt den 21. oktober 2002, indgået til Domstolens Justitskontor den 10. februar 2003, har Amtsgericht Löbau i straffesagen mod Nicoleta Maria Georgescu forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål vedrørende fortolkningen af Rådet for Den Europæiske Unions forordning nr. 539/2001⁽¹⁾:

Skal nævnte forordnings artikel 1, stk. 2, sammenholdt med artikel 8, stk. 2, og bilag II, fortolkes således, at rumænske statsborgere fra forordningens ikrafttræden kun for en afgrænset tidsperiode fortsat skulle have visum i forbindelse med indrejse og ophold på højst tre måneder i Den Europæiske Unions medlemsstater?

⁽¹⁾ EFT L 81 af 21.3.2001, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 29. januar 2003 af Landesgericht für Zivilrechtssachen Wien i sagen Austroplant-Arzneimittel GesmbH mod Republikken Østrig

(Sag C-54/03)

(2003/C 112/15)

Ved kendelse afsagt den 29. januar 2003, indgået til Domstolens Justitskontor den 11. februar 2003, har Landesgericht für Zivilrechtssachen Wien i sagen Austroplant-Arzneimittel GesmbH mod Republikken Østrig forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

1. Skal Rådets direktiv 89/105/EØF af 21. december 1998 om gennemsigtighed i prisbestemmelserne for lægemidler til mennesker og disse lægemidlers inddragelse under de nationale sygesikringsordninger (EFT L 40, s. 8) — bortset fra den i De Europæiske Fællesskabers Domstols dom af 27. november 2001 i sag C-424/99⁽¹⁾ omhandlede retsbeskyttelsesmekanisme — fortolkes således, at direktivet er til hinder for de nedenfor anførte nationale bestemmelser?

De nationale gennemførelsesbestemmelser, der er tale om i denne forbindelse, er ASVG's § 31, stk. 3, nr. 12, som affattet ved BGBl. I, nr. 99/2001 og reglerne vedrørende fremgangsmåden for udarbejdelse af fortegnelsen over lægemidler i henhold til ASVG's § 31, stk. 3, nr. 12 (VOH MV), Soziale Sicherheit, nr. 11/1998, Amtliche Verlautbarung nr. 104/1998.

2. Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende:

Er Rådets direktiv 89/105/EØF af 21. december 1998 om gennemsigtighed i prisbestemmelserne for lægemidler til mennesker og disse lægemidlers inddragelse under de nationale sygesikringsordninger (EFT L 40, s. 8) så klart og præcist, at den nationale lovgiver ikke overlades noget skøn ved gennemførelsen i national ret?

3. Såfremt det andet spørgsmål besvares bekræftende:

Har Rådets direktiv 89/105/EØF af 21. december 1998 om gennemsigtighed i prisbestemmelserne for lægemidler til mennesker og disse lægemidlers inddragelse under de nationale sygesikringsordninger (EFT L 40, s. 8) da til formål at tillægge sagsøgeren i hovedsagen en subjektiv ret?

4. Såfremt det andet spørgsmål besvares benægtende:

Råder De Europæiske Fællesskabers Domstol på grundlag af forelæggelseskendelsen med tilhørende bilag, og under hensyn til dens dom af 26. marts 1996 ⁽²⁾, sag C-392/93, British Telecommunications plc, over alle de oplysninger, der er nødvendige for at kunne besvare spørgsmålet om, hvorvidt de anførte nationale gennemførelsesbestemmelser ligger inden for rammerne af det skøn, som den nationale lovgiver indrømmes ved Rådets direktiv 89/105/EØF af 21. december 1998 om gennemsigtighed i prisbestemmelserne for lægemidler til mennesker og disse lægemidlers inddragelse under de nationale sygesikringsordninger (EFT L 40, s. 8), eller overlader den besvarelsen af spørgsmålet til den forelæggende ret?

(1) Sml. 2001 I, s. 9285.

(2) Sml. 1996 I, s. 1631.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 6. november 2002 af Bundesarbeitsgericht i sagen Wolff & Müller GmbH & Co. KG mod José Filipe Pereira Félix

(Sag C-60/03)

(2003/C 112/16)

Ved kendelse afsagt den 6. november 2002, indgået til Domstolens Justitskontor den 14. februar 2003, har Bundesarbeitsgericht i sagen Wolff & Müller GmbH & Co. KG mod José Filipe Pereira Félix forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

Er artikel 49 EF (tidligere EF-traktatens artikel 59) til hinder for nationale bestemmelser, hvorefter en byggeentreprenør, der overdrager det til en anden entreprenør at udføre byggeydelser, hæfter for denne entreprenørs eller en underentreprenørs forpligtelser til at betale mindstelønnen til en arbejdstager eller til at betale bidrag til organer, som overenskomstparterne i fællesskab har oprettet, som en kautionist, der har givet afkald på at påberåbe sig »beneficium ordinis«, såfremt mindstelønnen omfatter det beløb, som efter fradrag af skatter samt bidrag til socialforsikring, arbejdsformidling eller tilsvarende udgifter til social sikring skal udbetales til arbejdstageren (nettolønnen), når beskyttelsen af arbejdstagernes lønkrav ikke er lovens primære eller blot sekundære mål?

Sag anlagt den 26. februar 2003 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik

(Sag C-83/03)

(2003/C 112/17)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 26. februar 2003 anlagt sag mod Den Italienske Republik af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Antonio Aresu og Roberto Amorosi, som befuldmægtigede.

Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

- a) Det fastslås, at Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 4, stk. 2, i Rådets direktiv 85/337/EØF ⁽¹⁾ af 27. juni 1985 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet, for så vidt som det ikke behørigt er blevet undersøgt, om projektet vedrørende anlæg af en kystby for turister i Fossacesia (Chieti) — en projekttype optaget på den liste, der findes i bilag II til direktivet — var af en sådan karakter, at det var nødvendigt at gennemføre en VVM-procedure (vurdering af projektets indvirkning på miljøet).
- b) Den Italienske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

De italienske myndigheder har ikke givet Kommissionen nogen forklaring på, hvorfor de er af den opfattelse, at det ikke er nødvendigt at underkaste projektet vedrørende anlæg af en kystby for turister i Fossacesia (Chieti) VVM-proceduren efter artikel 4, stk. 2, i direktiv 85/337/EØF.

Det er følgelig ikke klart, om projektets mulige indvirkning på fauna, flora og landskab har været taget i betragtning. Den omstændighed, at myndighederne ikke har foreslået, at det pågældende område udpeges som lokalitet af fællesskabsbetydning udgør et yderligere moment, der indicerer, at en sådan indvirkning på miljøet burde have været taget i betragtning. Den omstændighed, at undersøgelsen blev udført, efter at byggetilladelsen var givet, udgør desuden et andet moment, hvoraf det kan udledes, at den forskriftsmæssige procedure i det mindste har været usammenhængende.

Selv i mangel af retningslinjer og kriterier i direktivets forstand for udførelsen af undersøgelser med henblik på at konstatere, om det måtte være nødvendigt at udføre mindst en vurdering af et bestemt projekts indvirkningen på miljøet, kan artikel 4, stk. 2, ikke anses for at være blevet anvendt korrekt anvendt, når der ikke foreligger en rimelig begrundelse for beslutningen om ikke at underkaste projektet en sådan procedure.

⁽¹⁾ EFT L 175 af 5.7.1985, s. 40.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved afgørelse truffet den 27. april 2001 af Polimeles Protodikio Athinon i sagen Anastasia Mavrona Kai Sia OE mod Delta Etaireia Symmetochon AE

(Sag C-85/03)

(2003/C 112/18)

Ved afgørelse truffet den 27. april 2001, indgået til Domstolens Justitskontor den 26. februar 2003, har Polimeles Protodikio Athinon i sagen Anastasia Mavrona Kai Sia OE mod Delta Etaireia Symmetochon AE forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

1. Omfatter begrebet handelsagent, som omhandlet af artikel 1, stk. 2, i direktiv 86/635/EF⁽¹⁾ den person, der som selvstændig mellemmand, i eget navn køber varer fra agenturgiveren til en pris, hvorfra fratrækkes hans kommission, og som dernæst sælger varerne til tredjemænd for agenturgiverens regning?
2. Såfremt dette spørgsmål besvares benægtende, er definitionen på begrebet handelsagent i nævnte bestemmelse til hinder for den situation, der er anført i det første spørgsmål (nemlig en person, der som selvstændig mellemmand i eget navn køber varer fra agenturgiveren til en pris, hvorfra fratrækkes hans kommission, og som dernæst sælger dem til tredjemænd for agenturgiverens regning) eller må det antages, at der her er tale om en lakune?
3. Hvis der foreligger en lakune, kan den definition, der indeholdes i direktivets artikel 1, stk. 2, på grundlag af lighedsprincippet finde analogisk anvendelse på den person, der som selvstændig mellemmand i eget navn køber varer fra agenturgiveren til en pris, hvorfra der fratrækkes hans kommission, og som dernæst sælger dem til tredjemænd for agenturgiverens regning?

4. Såfremt dette spørgsmål besvares benægtende, kan medlemsstaternes retsinstanser udstrække begrebet handelsagent til at omhandle ovenfor anførte person ved en analogisk anvendelse af deres nationale lovgivning til direktivets gennemførelse, eller er fællesskabsrettens enhed til hinder herfor?

⁽¹⁾ EFT L 372 af 31.12.1986, s. 1.

Sag anlagt den 26. februar 2003 af Den Helleniske Republik mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag C-86/03)

(2003/C 112/19)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 26. februar 2003 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Den Helleniske Republik ved Aikaterini-Samoni-Rantou og Panagiotis Mylonopoulos, juridiske konsulenter i Udenrigsministeriets Kontor for Særlige Juridiske Anliggender.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

1. Kommissionens beslutning af 17. december 2002 (K(2002) 2475 end.) om en anmodning fra Grækenland om tilladelse til at anvende fuelolie med et svovlindhold på op til 3,0 vægtprocent på en del af sit område annulleres⁽¹⁾.
2. Rådets direktiv 1999/32/EF kendes ugyldigt i henhold til EF-traktatens artikel 241.
3. Kommissionen tilpligtes at afholde sagens omkostninger.

Søgsmålgrunde og væsentligste argumenter

- Tilsidesættelse af retten til forsvar.
- Tilsidesættelse af princippet om den effektive virkning (effet utile)
- Tilsidesættelse af princippet om den berettigede forventning.
- Tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet.
- Tilsidesættelse af traktatens artikel 252 EF.

⁽¹⁾ EFT L 4 af 9.1.2003, s. 16.

Sag anlagt den 27. februar 2003 af Den Portugisiske Republik mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag C-88/03)

(2003/C 112/20)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 27. februar 2003 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Den Portugisiske Republik ved L. Fernandes, som befuldmægtiget, og advokaterne J.L. da Cruz Vilaça og L.M. Romão, og med valgt adresse i Luxembourg.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- 1) Sagen antages til realitetsbehandling.
- 2) Der gives sagsøgeren medhold, og Kommissionens beslutning K (2002) 4487 endelig [statsstøtte C 35/02 (ex NN 10/2000) — Portugal] af 11. december 2002 vedrørende den del af ordningen for tilpasning af det nationale skattesystem til de særlige forhold i den selvstyrende region Azorerne, der vedrører nedsættelserne af skatteprocenterne for indkomstskat, annulleres, for så vidt som den deri finder, at nedsættelserne af skatteprocenterne for indkomstskat for personer og selskaber med skattemæssigt hjemsted i den selvstyrende region Azorerne, udgør statsstøtte.
- 3) Subsidiært gives der sagsøgeren medhold, og den anfægtede beslutning annulleres delvis, for så vidt som den erklærer nedsættelserne af skatteprocenterne for indkomstskat for virksomheder i finanssektoren uforenelige med fællesmarkedet og pålægger sagsøgeren at tilbagesøge beløbet.
- 4) Kommissionen tilpligtes at betale samtlige sagsomkostninger, herunder sagsøgerens.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

— Fejl i forbindelse med anvendelsen af artikel 87, stk. 1, EF:

- De pågældende foranstaltninger blev med urette anset for statsstøtte under henvisning til begrebet territorial udvælgelse.

Under de forfatningsmæssige og juridiske forhold, der gør sig gældende i forholdet mellem den portugisiske stat og dens selvstyrende regioner, skal referencerammen for undersøgelsen af udvælgelseselemen-

ter i støttebegrebet ikke nødvendigvis være hele medlemsstatens territorium.

- De pågældende foranstaltninger blev med urette anset for statsstøtte uden hensyn til, at foranstaltningerne skyldes beskaffenheden af og økonomien i skattesystemet generelt.

Ordningen i det regionale lovdekret nr 2/99/A vedrørende nedsættelser af skatteprocenterne for indkomstskat for personer og selskaber er ikke en undtagelse fra anvendelsen af skattesystemet, men en tilpasning, der indgår i de grundlæggende og styrende principper i det portugisiske skattesystem, og som gælder for alle økonomiske operatører med skattemæssigt hjemsted på den selvstyrende region Azorerne område. Derudover udgør den en naturlig konsekvens af et skattesystem, der bygger på en omfordelingstanke, som skyldes den selvstyrende region Azorerne særlige beliggenhed fjernt fra resten af landet, som adskiller den væsentligt fra de øvrige dele af det nationale territorium, samt de forfatningsmæssige principper om selvstyre, solidaritet og lighed mellem alle portugisere.

- Utilstrækkelig begrundelse for, at samhandelen inden for Fællesskabet skulle være skadet, og for væsentlige konkurrencebegrænsninger.

Den anfægtede beslutning er ikke tilstrækkeligt begrundet, for så vidt som der ikke deri nærmere er redegjort for eller godtgjort virkningen af skattnedsættelserne i IRS (indkomstskatten for personer) og i IRC (indkomstskat for selskaber), der er gældende for personer med skattemæssigt hjemsted i den selvstyrende region Azorerne, på samhandelen mellem medlemsstaterne eller den mærkbare konkurrencefordrejning ved disse foranstaltninger. Den indeholder kun en uimodsigelig påstand om, at det af, at en del af virksomhederne udøver en erhvervsvirksomhed, der indebærer handel mellem medlemsstaterne, efter en dunkel fatalistisk logik følger, at betingelsen om, at samhandelen skal være påvirket, er opfyldt.

- Åbenbart urigtig vurdering af de faktiske omstændigheder med hensyn til artikel 87, stk. 3, litra a), EF som følge af tilsidesættelse af princippet om god forvaltningsskik, lighedsprincippet og proportionalitetsprincippet og i strid med artikel 299, stk. 2.

Ekstraomkostningerne til transport og med hensyn til infrastruktur, energi, sundhed, uddannelse, industri og serviceydelser som følge af, at den selvstyrende region Azorerne er øer beliggende fjernt fra resten af landet, påvirker også alle virksomheder inden for finanssektoren. De høje transportomkostninger i forbindelse med varer til og fra fastlandet og mellem øerne indbyrdes afspejles også i denne type virksomhed, idet meget af det udstyr, som der er brug for i forbindelse med bank- og forsikringsvirksomhed, ikke kan fås på markedet lokalt, men skal importeret og i visse tilfælde transporteres mellem de forskellige øer. Endvidere er der på grund af stor mangel på teknikere og anden kvalificeret arbejdskraft i den selvstyrende region Azorerne og de problemer, som der er med uddannelsessystemet på Azorerne, ikke noget udbud af visse specialiserede ydelser, som en bank kan have brug for. De skal således udføres af teknikere fra det kontinentale område (vedligeholdelse af udstyr, revision og konsulentbistand, lærere til uddannelsesforanstaltninger osv.). I disse tilfælde er det indlysende, at når en virksomhed indgår kontrakt med sådanne teknikere, må virksomheden betale udgifterne til befordring med fly, indlogering og diæter. På samme måde medfører den omstændighed, at der mangler uddannelsesstilbud og ikke er specialiserede og uddannede teknikere i regionen, et manglende udbud af uddannelsesmuligheder med specifikt sigte, og alternativet er at sende arbejdstagerne afsted til det kontinentale område. De virksomheder, der opererer uden for finanssektoren er for størstedelen vedkommende små og mellemstore virksomheder, der opererer på og for markedet lokalt med lokaler og udstyr kun på en enkelt ø. Det er klart, at ekstraomkostningerne som følge af »den særlige virkning af realiteterne på Azorerne« påvirker disse langt mindre end pengeinstitutter og forsikringselskaber, som har geografisk spredte lokaler på forskellige øer. Derudover skader regionens økonomiske tilbagestående og befolkningens lavere indkomst og købekraft i højere grad denne type virksomhed.

Det er åbenbart, at Kommissionen har tilsidesat god forvaltningsskik ved ikke at tage hensyn til ubestridelige oplysninger fra undersøgelser, som tidligere er fremlagt under statsstøttesager vedrørende den selvstyrende region Azorerne, angående sammenhængen mellem alle de ekstraomkostninger, der er blevet opgjort og fremlagt, og som direkte skyldes de strukturbestemte mangler i den selvstyrende region Azorerne også hvad angår virksomheder, som der opererer inden for finanssektoren.

Af samme grunde indebærer den anfægtede beslutning også en tilsidesættelse af lighedsprincippet, idet den foretager en åbenbar diskrimination af de virksomheder, der opererer inden for finanssektoren, som på samme måde eller i større omfang rammes af »den særlige virkning af realiteterne på Azorerne«.

Endvidere har Kommissionen tilsidesat proportionalitetsprincippet, for så vidt som den under hensyn til, at det let kunne fastslås, at der var en fuldstændig tilsvarende situation med hensyn til disse ekstraomkostninger for så vidt angår virksomheder i regionen, der opererer i finanssektoren, burde have fundet nedsættelserne af indkomstskatten for virksomheder i finanssektoren lige så forenelig med fællesmarkedet, som den gjorde for virksomheder, der ikke opererer inden for finanssektoren, og under samme vilkår.

Sag anlagt den 28. februar 2003 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Portugisiske Republik

(Sag C-92/03)

(2003/C 112/21)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 28. februar 2003 anlagt sag mod Den Portugisiske Republik af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved A. Caeiros og M. Konstantinidis, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg.

Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

1. Det fastslås, at Den Portugisiske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 3, stk. 1, i Rådets direktiv 75/439/EØF⁽¹⁾ af 16. juni 1975 om bortskaffelse af olieaffald, som ændret ved Rådets direktiv 87/101/EØF⁽²⁾ af 22. december 1986, idet den ikke har truffet de nødvendige foranstaltninger med henblik på at prioritere behandling af olieaffald ved regenerering, for så vidt som det i henhold tekniske, økonomiske eller organisatoriske hensyn er muligt.
2. Den Portugisiske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ingen af de love og administrative forskrifter, som ifølge de portugisiske myndigheder er vedtaget med henblik på at gennemføre direktiv 75/439/EØF, bestemmer, at behandling af olieaffald ved regenerering skal gives prioritet. De portugisiske myndigheder har selv medgivet, at de 12 år efter den i direktiv 87/101/EØF fastsatte frist endnu ikke har truffet de nødvendige foranstaltninger i denne henseende.

Kommissionen har i modsætning til, hvad de portugisiske myndigheder har anført, gjort gældende, at Rådets forordning (EØF) nr. 259/93⁽³⁾ giver de kompetente myndigheder mulighed for at forhindre udførsel af olieaffald til nyttiggørelse, navnlig når det drejer sig om energiudnyttelse (forbrænding med genindvinding af energi).

Hvad angår de økonomiske hensyn, som efter den portugisiske regerings opfattelse ikke tillader en håndtering af olieaffald, hvorved regenerering af dette affald gives prioritet, er der uoverensstemmelse mellem den olieaffaldsmængde, som ifølge henholdsvis de portugisiske myndigheder og erhvervsvirksomhederne årligt skal være til rådighed for at sikre levedygtigheden af en regenereringsenhed for olieaffald i Portugal. Selv om de portugisiske myndigheder kunne bevise, at den mængde af olieaffald, der årligt skal være til rådighed for at gøre det økonomisk rentabelt at oprette en sådan regenereringsenhed, sædvanligvis ligger på 60 000 til 80 000 tons olieaffald om året, bør der tages hensyn til, at manglerne i forbindelse med kontrollen af olieaffaldets anvendelse og i forbindelse med indsamlingen af olien (ifølge de portugisiske myndigheders oplysninger lå indsamlingsprocenten i 1999 på 60) på afgørende vis har bidraget til, at forudsætningerne for en prioritering af behandling af olieaffald ved regenerering, herunder navnlig ved at oprette mindst en regenereringsenhed i Portugal, ikke har været til stede.

Hvad endelig angår de påberåbte vanskeligheder med hensyn til at finde private investorer, som er villige til at bære de høje omkostninger, der er nødvendige for at kunne anlægge regenereringsenheder, kunne de portugisiske myndigheder bl.a. have tilskyndet hertil ved en foranstaltning i form af udbetaling af en godtgørelse til fremme af regenerering i overensstemmelse med artikel 14 i direktiv 75/439/EØF, som ændret ved direktiv 87/101/EØF.

(1) EFT L 194 af 25.7.1975, s. 23.

(2) EFT L 42 af 12.2.1987, s. 43.

(3) Rådets forordning (EØF) nr. 259/93 af 1.2.1993 om overvågning af og kontrol med overførsel af affald inden for, til og fra Det Europæiske Fællesskab (EFT L 30, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 11. februar 2003 af Landgericht Hagen i handelsregistersagen vedrørende Betriebsgesellschaft Radio Ennepe-Ruhr-Kreis mbH & Co. KG, part: Hans-Jürgen Weske

(Sag C-103/03)

(2003/C 112/22)

Ved kendelse afsagt den 11. februar 2003, indgået til Domstolens Justitskontor den 5. marts 2003, har Landgericht Hagen

i handelsregistersagen vedrørende Betriebsgesellschaft Radio Ennepe-Ruhr-Kreis mbH & Co. KG, part: Hans-Jürgen Weske, forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

1. Kunne Det Europæiske Fællesskab udstede KapCoRiLi (Rådets direktiv 90/605/EØF⁽¹⁾ af 8. november 1990 om ændring af direktiv 78/660/EØF og 83/349/EØF om henholdsvis årsregnskaber og konsoliderede regnskaber, for så vidt angår deres anvendelsesområde) med hjemmel i den tidligere artikel 54, stk. 1, sammenholdt med stk. 3, litra g), selv om direktivet også giver ikke-beskyttelsesberettigede tredjemænd ret til indsigt?
2. Er direktiv 90/605/EØF sammenholdt med artikel 47 i direktiv 78/660/EØF foreneligt med Fællesskabets grundlæggende rettighed om erhvervsfrihed, såfremt kommanditselskaber, hvis komplementar er et anpartsselskab, derved forpligtes til at offentliggøre årsregnskab og årsberetning uden begrænsning af kredsen af de personer, der har ret til indsigt?
3. Er direktiv 90/605/EØF sammenholdt med artikel 47 i direktiv 78/660/EØF foreneligt med Fællesskabets grundlæggende rettighed om pressefrihed og frihed til radiospredning, såfremt kommanditselskaber, hvis komplementar er et anpartsselskab, og som driver virksomhed på presse- og forlagsområdet, henholdsvis området for radiospredning, derved forpligtes til at offentliggøre årsregnskab og årsberetning uden begrænsning af kredsen af de personer, der har ret til indsigt?
4. Er direktiv 90/605/EØF foreneligt med den almindelige lighedsgrundsætning, såfremt det medfører, at kommanditselskaber, hvis komplementar er et anpartsselskab, undergives strengere krav end kommanditselskaber, hvis komplementar er en fysisk person, selv om kreditorerne til et kommanditselskab, hvis komplementar er et anpartsselskab, ved den pligt til offentliggørelse, der påhviler selskabet med begrænset hæftelse, beskyttes bedre end kreditorerne til et kommanditselskab, hvis komplementar som fysisk person ikke er pålagt nogen pligt til offentliggørelse?

(1) EFT L 317 af 16.11.1990, s. 60.

Sag anlagt den 7. marts 2003 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Spanien**(Sag C-108/03)**

(2003/C 112/23)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 7. marts 2003 anlagt sag mod Kongeriget Spanien af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved juridisk konsulent Carmel O'Reilly og Luis Escobar Guerrero, Kommissionens Juridiske Tjeneste, som befuldmægtiget, og med valgt adresse i Luxembourg.

Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

- Det fastslås, at Kongeriget Spanien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til EF-traktatens artikel 39, 43 og 49 samt artikel 4 i Rådets direktiv 68/360/EØF af 15. oktober 1968 om afskaffelse af restriktioner om rejse og ophold inden for Fællesskabets for medlemsstaternes arbejdstagere og deres familiemedlemmer⁽¹⁾ og artikel 4 i Rådets direktiv 73/148/EØF af 21. maj 1973 om ophævelse af rejse- og opholdsbegrænsninger inden for Fællesskabet for statsborgere i medlemsstaterne med hensyn til etablering og udveksling af tjenesteydelser⁽²⁾, idet det for så vidt angår overtrædelsernes grovhed og bøderammen for manglende overholdelse af betingelserne for opholdstilladelse behandler statsborgere fra andre medlemsstater, der er bosiddende i Spanien, uforholdsmæssigt strengt i forhold til indenlandske statsborgere, der begår lignende overtrædelser i forbindelse med forpligtelserne til at få eller forny nationale identitetsbeviser.
- Kongeriget Spanien tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Manglende overholdelse af bestemmelserne vedrørende opholdstilladelse, dvs. manglende fremlæggelse af den krævede dokumentation, manglende anmodning om tilladelse eller om fornyelse heraf, kan sanktioneres ved bøde, når og såfremt den idømte bøde står i et rimeligt forhold til overtrædelsens grovhed. Selv om Kommissionen er klar over, at situationen for en udenlandsk statsborger, som opholdstilladelsen vedrører, for så vidt angår identitetsbeviset, ikke er den samme som for en indenlandsk statsborger, har Domstolen efter Kommissionens opfattelse dog ikke desto mindre taget begge situationer i betragtning og herefter fastslået, at sanktionerne er sammenlignelige (jf. dom af 30.4.1998, sag C-24/97, Kommissionen mod Tyskland). Kommissionen har kritiseret, at en udenlandsk statsborger, der har overskredet fristen for indgivelse af ansøgningen om opholdstilladelse, kan pålægges en bøde på op til 50 000 PTA, mens bøden for en indenlandsk statsborger, der ikke i tide anmoder om et identitetsbevis, er 50 PTA pr. måneds forsinkelse. Kommissionen henviser

desuden til nogle af de klager, der danner grundlag for den begrundede udtalelse og nærværende søgsmål, og som ifølge Kommissionen klart viser forskellen i bøderammerne, og at forskellen er uforholdsmæssig.

⁽¹⁾ EFT 1968 II, s. 477.

⁽²⁾ EFT L 172 af 28.6.1973, s. 14.

Sag anlagt den 10. marts 2003 af Kongeriget Belgien mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber**(Sag C-110/03)**

(2003/C 112/24)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 10. marts 2003 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Kongeriget Belgien ved A. Snoecx, som befuldmægtiget, bistået af avocats D. Waelbroeck og D. Brinckman.

Kongeriget Belgien har nedlagt følgende påstande:

- Sagen antages til realitetsbehandling.
- Kommissionens forordning (EF) nr. 2204/2002 af 12. december 2002 om anvendelse af EF-traktatens artikel 87 og 88 på statsstøtte til beskæftigelse⁽¹⁾ annulleres.
- Rådets forordning (EF) nr. 994/98 af 7. maj 1998 om anvendelse af artikel 92 og 93 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab på visse former for horisontal statsstøtte⁽²⁾ erklæres i medfør af EF-traktatens artikel 241, for så vidt som det er nødvendigt, uanvendelig som hjemmel for den anfægtede forordning.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

— Tilsidesættelse af Rådets forordning (EF) nr. 994/98, herefter »bemyndigelsesforordningen«. Kommissionens forordning (EF) nr. 2204/2002, herefter »den anfægtede forordning«, overholder ikke bemyndigelsesforordningen, da den ikke på nogen måde når de formål, nemlig gennemsigtighed og retssikkerhed, der forfølges med bemyndigelsesforordningen. Den anfægtede forordning er for det første ikke klar med hensyn til, hvilke situationer den finder anvendelse på, da der parallelt foreligger retningslinjer og rammebestemmelser, som Kommissionen kan anvende samtidig på støtte til beskæftigelsen. For det andet er den omtvistede forordning heller ikke klar med hensyn til selve de regler, som den indeholder. Endelig er der uklarhed med hensyn til selve de foranstaltninger, som skal falde inden for anvendelsesområdet for artikel 87, stk. 1, EF, og for hvilke det er nødvendigt at anvende forordningen. Den anfægtede forordning synes nemlig også at skulle finde anvendelse på generelle foranstaltninger, dvs. generelle foranstaltninger truffet på regionalt plan, skønt sådanne foranstaltninger *ex officio* skulle være udelukket fra anvendelsesområdet for artikel 87, stk. 1, EF.

— Tilsidesættelse af subsidiaritetsprincippet: ved at der ikke tages hensyn til Belgiens forfatningsmæssige ordning, og ved at det således antages, at enhver handling foretaget af en regional myndighed, som er enekompetent på beskæftigelsesområdet, er specifik og følgelig omfattet af den anfægtede forordnings anvendelsesområde.

— Tilsidesættelse af forbuddet mod forskelsbehandling: ved at tidligere støtteordninger, som forud var blevet tilladt, opretholdes, mens der indføres en betydeligt strengere ordning for nye støtteforanstaltninger, og ved at det således tillades, at der fortsat består to sideløbende, diametralt forskellige ordninger, alt efter den dato, på hvilken støtten er blevet iværksat, medfører den anfægtede forordning ligeledes en tilsidesættelse af forbuddet mod forskelsbehandling, som er en almindelig retsgrund-sætning, der skal overholdes ved gennemførelsen af Fællesskabets administrative politik i almindelighed og dets konkurrence- og statsstøttepolitik i særdeleshed. Ved at lade støtteordninger, der tidligere er blevet tilladt, bestå intakte, skaber den anfægtede forordning således en forskelsbehandling mellem virksomheder, som modtager støtte ydet i henhold til tidligere ordninger, og andre virksomheder, som kun vil kunne få lavere støtte efter den nye ordning.

— Tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet: ved denne mangel på gennemsigtighed, klarhed og sammenhæng i den pågældende retsakt gøres det vanskeligt eller umuligt for medlemsstaterne at føre en egentlig beskæftigelsespolitik.

Endelig har Kongeriget Belgien rejst det spørgsmål, om den anfægtede forordning bør annulleres på grund af tilsidesættelse af traktaten, da forordningens hjemmel er mangelfuld. Traktaten kræver nemlig en særlig hjemmel for Fællesskabets indsats på beskæftigelsesområdet. I det omfang Rådets bemyndigelsesforordning gav grundlag for at delegere kompetencen til at træffe foranstaltninger på beskæftigelsesområdet til Kommissionen, bør denne forordning også kendes ulovlig, da den er i strid med Amsterdam-traktatens bestemmelser, som ikke tillader en sådan delegation af kompetencen ved en forordning udstedt af Rådet.

(¹) EFT L 337 af 13.12.2002, s. 3.

(²) EFT L 142 af 14.5.1998, s. 1.

Sag anlagt den 12. marts 2003 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Sverige

(Sag C-111/03)

(2003/C 112/25)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 12. marts 2003 anlagt sag mod Kongeriget Sverige af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved L. Ström og A. Borders, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

1. Det fastslås, at Kongeriget Sverige har tilsidesat de forpligtelser, der påhviler det i henhold til artikel 5 i Rådets direktiv 89/662/EØF(¹) af 11. december 1989 om veterinærkontrol i samhandelen i Fællesskabet med henblik på gennemførelse af det indre marked, idet det har opretholdt et system med forudgående anmeldelse og sundhedskontrol for importører af visse animalske levnedsmidler fra andre medlemsstater, og
2. Kongeriget Sverige tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Den svenske bestemmelse om obligatorisk forudgående anmeldelse (Livsmedelsverkets bekendtgørelse (den svenske levnedsmiddelkontrol) af 25.12.1998 — SLV FS 1998:39) er i strid med direktiv 89/662/EØF's formål, idet de veterinære og andre kontroller, der udføres i andre medlemslande, ikke anerkendes. Det er korrekt, at stikprøvekontrol er tilladt i henhold til direktiv 89/662/EØF, men denne mulighed for at foretage stikprøvekontrol kan ikke påberåbes af en medlemsstat til støtte for at kontrollere effektiviteten af andre medlemsstaters efterlevelse af et andet regelsæt. Artikel 3 i direktiv 89/662/EØF foreskriver, ud over officiel veterinærkontrol på oprindelsesstedet, også muligheden for regelmæssig kontrol af virksomhederne med henblik på at sikre, at produkterne er i overensstemmelse med EF-kravene eller med bestemmelsesmedlemsstatens krav. Desuden fremgår det af artikel 5, stk. 1, litra b), i direktiv 89/662/EØF, at varer ikke kan cirkulere frit, hvis de ikke er mærket på en særlig måde samt er ledsaget af de fornødne dokumenter.

Den svenske regering har anført, at den foreskrevne pligt til forudgående anmeldelse er nødvendig med henblik på at sikre overholdelsen af de særlige salmonellagarantier, der gælder ved indførelsen af visse animalske produkter til Sverige. Kommissionen har heroverfor anført, at direktiv 89/662/EØF fuldt ud giver en medlemsstat mulighed for at træffe foranstaltninger, hvis overtrædelse af fællesskabsreglerne har kunnet fastslås efter kontrol. Direktivets artikel 8, stk. 1, fastsætter den procedure, der skal finde anvendelse, hvis bestemmelsesmedlemsstaten har konstateret overtrædelser.

(¹) EFT L 395, s. 13.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 20. februar 2003 af Cour d'appel de Grenoble, chambre commerciale, i sagen Société financière et industrielle du Peloux, tidligere »Sodequip Isolation« mod Société Axa Belgium, tidligere Axa Royale Belge m.fl.

(Sag C-112/03)

(2003/C 112/26)

Ved kendelse afsagt den 20. februar 2003, indgået til Domstolens Justitskontor den 13. marts 2003, har Cour d'appel de

Grenoble, chambre commerciale, i sagen Société financière et industrielle du Peloux, tidligere »Sodequip Isolation« mod Société Axa Belgium, tidligere Axa Royale Belge m.fl. forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

Kan det, over for den sikrede i henhold til en forsikringsaftale, som er indgået mellem en forsikringstager (den, der har tegnet forsikringen) og en forsikringsgiver, som begge har hjemsted i samme medlemsstat, gøres gældende, at der er aftalt en værnetingsklausul, som giver domstolene i denne stat kompetence, når den sikrede ikke selv har godkendt denne klausul, skaden er indtrådt i en anden medlemsstat, og den sikrede ved retterne i sidstnævnte medlemsstat ligeledes har anlagt sag mod de forsikringsgivere, der har hjemsted i denne stat?

Sag anlagt den 13. marts 2003 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Franske Republik

(Sag C-113/03)

(2003/C 112/27)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 13. marts 2003 anlagt sag mod Den Franske Republik af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Ch. Giolitto og M. Shotter, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg.

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber har nedlagt følgende påstande:

- Det fastslås, at Den Franske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til direktiv 97/33/EF⁽¹⁾, som ændret ved artikel 1, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/61/EF af 24. september 1998, for så vidt angår nummerportabilitet samt fast operatørvalg⁽²⁾, idet den ikke har sikret, at portabiliteten af ikke-geografiske numre blev indført senest den 1. januar 2000, således som det kræves i henhold til direktivets artikel 12, stk. 5.
- Den Franske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Den Franske Republik var forpligtet til at gennemføre og anvende de i påstandene anførte bestemmelser med virkning fra den 1. januar 2000. Det fremgår af de franske myndigheders svar, at med undtagelse af »gratisnumre« og numre med fordeling af omkostninger, er de andre ikke-geografiske numre ikke omfattet af de trufne foranstaltninger.

- (¹) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/33/EF af 30.6.1997 om samtrafik på teleområdet med henblik på at sikre forsyningspligtigheder og interoperabilitet ved anvendelse af ONP-principperne (EFT L 199 af 26.7.1997 s. 32).
 (²) EFT L 268 af 3.10.1998, s. 37.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 10. marts 2003 af Tribunale di Genova — Første Afdeling for Civile Sager — i sagen Eco Eridania Srl mod Ministero dell'Ambiente og Presidenza del Consiglio dei Ministri

(Sag C-115/03)

(2003/C 112/28)

Ved kendelse afsagt den 10. marts 2003, indgået til Domstolens Justitskontor den 17. marts 2003, har Tribunale di Genova — Første Afdeling for Civile Sager — i sagen Eco Eridania Srl mod Ministero dell'Ambiente og Presidenza del Consiglio dei Ministri forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

Omfatter forpligtelserne i artikel 4 i direktiv 91/689/EØF⁽¹⁾ alle producenter af farligt affald (herunder tandlægepraksisser) eller alene producenter af farligt affald, hvis virksomhed er organiseret i selskabsform eller som et organ?

(¹) EFT L 377 af 31.12.1991, s. 20.

Sag anlagt den 17. marts 2003 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Forbundsrepublikken Tyskland

(Sag C-118/03)

(2003/C 112/29)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 17. marts 2003 anlagt sag mod Forbundsrepublikken Tyskland af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Ulrich Wölker, juridisk konsulent, og Hans Støvlbæk, Kommissionens Juridiske Tjeneste som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg.

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber har nedlagt følgende påstande:

1. Det fastslås, at Forbundsrepublikken Tyskland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Kommissionens direktiv 2000/37/EF⁽¹⁾ af 5. juni 2000 om ændring af kapital VI a, lægemiddelovervågning, i Rådets direktiv 81/851/EØF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om veterinærlægemidler, da den ikke har vedtaget de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at gennemføre direktivet, eller i al fald ikke har givet Kommissionen meddelelse herom.
2. Forbundsrepublikken Tyskland tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Gennemførelsesfristen udløb den 5. december 2001.

(¹) EFT L 139 af 10.6.2000, s. 25.

Sag anlagt den 18. marts 2003 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Franske Republik

(Sag C-119/03)

(2003/C 112/30)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 18. marts 2003 anlagt sag mod Den Franske Republik af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved G. Rozet, som befuldmægtiget, og med valgt adresse i Luxembourg.

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber har nedlagt følgende påstande:

- Det fastslås, at Den Franske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Kommissionens direktiv 2000/52/EF af 26. juli 2000 om gennemskueligheden af de økonomiske forbindelser mellem medlemsstaterne og de offentlige virksomheder samt om den økonomiske gennemskuelighed i bestemte virksomheder⁽¹⁾, idet den ikke har vedtaget de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme direktivet, eller i hvert fald ikke har underrettet Kommissionen herom.
- Den Franske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Gennemførelsesfristen udløb den 31. januar 2001.

⁽¹⁾ EFT L 193 af 29.7.2000, s. 78.

Sag anlagt den 18. marts 2003 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Spanien

(Sag C-120/03)

(2003/C 112/31)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er den 18. marts 2003 anlagt sag mod Kongeriget Spanien af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved K. Banks og J.L. Buendía Sierra, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg.

Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

1. Det fastslås, at Kongeriget Spanien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/71/EF af 13. oktober 1998 om retlig beskyttelse af mønstre⁽¹⁾, idet det ikke vedtaget de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme direktivet, eller under alle omstændigheder ikke har underrettet Kommissionen herom.
2. Kongeriget Spanien tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Fristen for gennemførelsen af direktivet udløb den 28. oktober 2001.

⁽¹⁾ EFT L 289 af 28.10.1998, s. 28.

Sag anlagt den 19. marts 2003 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Franske Republik

(Sag C-122/03)

(2003/C 112/32)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er den 19. marts 2003 anlagt sag mod Den Franske Republik af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved H. Støvlbæk og B. Stromsky, som befuldmægtiget, og med valgt adresse i Luxembourg.

Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

1. Det fastslås, at Den Franske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 28 EF, idet den i henhold til artikel R. 5142-15 i Code de la santé publique har pålagt erhvervsdrivende, der indfører lægemidler til eller forhandler lægemidler i Frankrig, for hvilke der allerede er udstedt en fransk markedsføringstilladelse eller en fællesskabsmarkedsføringstilladelse, en forpligtelse til på forespørgsel fra kontrolmyndighederne at fremvise enten en kopi, hvis rigtighed er bekræftet, udstedt af Agence française de sécurité sanitaire des produits de santé («AFSSPS») af den franske markedsføringstilladelse eller registrering af lægemidlet, eller et dokument udstedt af AFSSPS, der bekræfter, at der af De Europæiske Fællesskaber er udstedt en markedsføringstilladelse for det indførte lægemiddel.
2. Den Franske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

For så vidt angår indførslen til Frankrig af lægemidler, for hvilke der allerede er udstedt en fransk markedsføringstilladelse eller en fællesskabsmarkedsføringstilladelse, kræves det i artikel R. 5142-15 i den franske Code de la santé publique, at der på enhver begæring fra toldmyndighedernes side skal forevises en kopi, hvis rigtighed er bekræftet, af markedsføringstilladelsen eller registreringen af lægemidlet, eller et dokument, der bekræfter, at der af De Europæiske Fællesskaber er udstedt en markedsføringstilladelse for det indførte lægemiddel — hvert af disse dokumenter udstedes af AFSSPS.

Virkningerne af denne bestemmelse for de erhvervsdrivende, der ønsker at indføre lægemidler til og forhandle lægemidler i Frankrig kan sammenfattes som følger: Dels er disse erhvervsdrivende pålagt formaliteter, udgifter og frister ved en udstedelsesprocedure, som de under sanktionsansvar skal tolerere, indtil den er afsluttet. Dels er de erhvervsdrivende forpligtet til hele tiden at være i besiddelse af dokumenter, der er potentielt tal- og omfangsrige.

Kommissionen er følgelig af den opfattelse, at artikel R. 5142-15 i den franske Code de la santé publique direkte eller indirekte, øjeblikkeligt eller potentielt, kan hindre samhandelen i Fællesskabet, og at den således er en foranstaltning med tilsvarende virkning, der er forbudt i artikel 28 EF.

Den franske lovgivning er diskriminerende og kan således kun begrundes af et af de hensyn af almen interesse, der er anført i artikel 30 EF.

Det bemærkes imidlertid, at selv om der ses bort fra den diskriminerende karakter, er den omtvistede foranstaltning ikke begrundet. I det indre marked kan den blotte fremmede oprindelse af et fællesskabsprodukt nemlig ikke give anledning til en mistanke om, at det ikke er i overensstemmelse med reglerne.

Selv hvis det formodes, at denne foranstaltning er tilskyndet af beskyttelsen af menneskers liv og sundhed, kan kontrol af, at der findes en markedsføringstilladelse, opnås lige så effektivt ved en ordning, der viser sig mindre hindrende for samhandelen i Fællesskabet — f.eks. ved en ordning, der er baseret på kontrol af markedsføringstilladelsernes numre, som står på lægemidlernes ydre pakning.

Appel iværksat den 19. marts 2003 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber til prøvelse af kendelse afsagt den 7. januar 2003 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Anden Afdeling) i sag T-135/02⁽¹⁾, Greencore Group plc mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag C-123/03 P)

(2003/C 112/33)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 19. marts 2003 iværksat appel af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved K. Wiedner, som befuldmægtiget, og med valgt adresse i Luxembourg, til prøvelse af kendelse afsagt den 7. januar 2003 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Anden Afdeling) i sag T-135/02, Greencore Group plc mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber.

Appellanten har nedlagt følgende påstande:

- Kendelsen af 7. januar 2003 annulleres, og sagen afvises.
- Sagsøgeren tilpligtes at betale sagsomkostningerne både ved Retten i Første Instans og Domstolen.

Anbringender og væsentligste argumenter

I august 1997 opfyldte Irish Sugar sine forpligtelser i medfør af Kommissionens beslutning 97/624/EF af 14. maj 1997 og betalte den bøde, selskabet var blevet pålagt. Retten i Første Instans nedsatte siden bøden ved dom af 7. oktober 1999. Da Greencore (Irish Sugars moderselskab) fremsendte oplysninger om sin bankkonto med henblik på, at den del af bøden, der var opkrævet med urette, kunne blive tilbagebetalt, anmodede Greencore samtidig om bekræftelse af, at der ville blive udbetalt renter heraf. Den 4. januar 2000 tilbagebetalte Kommissionen hovedstolen uden renter og afslog dermed efter sin egen opfattelse at opfylde rentekravet.

Greencore reagerede ikke før efter dommen i sag T-171/99 »Corus« af 10. oktober 2001, hvori Retten fastslog, at Kommissionen skulle betale renter af en bøde, der var opkrævet med urette. Den 1. november 2001, næsten to år efter tilbagebetaling af den del af bøden, der var opkrævet med urette, anmodede Greencore under henvisning til Corusdommen om betaling af renter af det bødebøbeløb, der var tilbagebetalt. Ved skrivelse af 11. februar 2002 meddelte Kommissionen Greencore, at Kommissionen, da Greencore den 27. oktober 1999 anmodede om betaling af renter af den del af bøden, der var opkrævet med urette, kun tilbagebetalte hovedstolen og derfor allerede havde afslået at betale renter den pågældende dato.

Ved Retten rejste Kommissionen formalitetsindsigelse, idet den gjorde gældende, at skrивelsen af 11. februar 2002 på ingen måde havde ændret sagsøgerens retsstilling. Kommissionen anførte, at skrивelsen kun informerede sagsøgeren om, at denne havde undladt at anfægte Kommissionens beslutning af 4. januar 2000 om ikke at betale renter, og at sagsøgeren derfor var afskåret fra at anfægte afgørelsen nu ved hjælp af en dom, som en anden virksomhed havde opnået under en anden sag for Retten.

Kommissionen har gjort gældende, at Retten gjorde sig skyldig i urigtig retsanvendelse, da den forkastede formalitetsindsigelsen. Efter Kommissionens opfattelse tilsidesatte Retten artikel 230 EF ved at antage en sag angående påstand om annullation af en retsakt, der ikke kan anfægtes, til realitetsbehandling, fordi den ikke indebærer en klar ændring i sagsøgerens retsstilling. Ifølge Kommissionen er skrивelsen af 11. februar 2002 kun en meddelelse til sagsøgeren om, at denne burde have anfægtet beslutningen af 4. januar 2000 om at afslå at betale renter. Dette ændrer på ingen måde sagsøgerens stilling, eftersom Kommissionen ikke derved har taget stilling til eller taget fornyet stilling til sagsøgerens ret til at få godtgjort renter. Endvidere er der ingen væsentlige nye oplysninger, der skulle have medført, at Kommissionen genovervejede sin oprindelige stilling.

⁽¹⁾ EFT C 169 af 13.7.2002, s. 38.

Sag anlagt den 20. marts 2003 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Forbundsrepublikken Tyskland**(Sag C-125/03)**

(2003/C 112/34)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 20. marts 2003 anlagt sag mod Forbundsrepublikken Tyskland af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Klaus Wiedner, Kommissionens Juridiske Tjeneste, som befuldmægtiget, og med valgt adresse i Luxembourg.

Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

- Det fastslås, at Forbundsrepublikken Tyskland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til direktiv 92/50 ⁽¹⁾, da den ikke for så vidt angår de renovationskontrakter, som byerne Lüdinghausen og Olfen samt kommunerne Nordkirchen, Senden og Ascheberg har indgået, har iagttaget de offentliggørelsesforskrifter, der er fastsat i direktivets artikel 8, sammenholdt med artikel 15, stk. 2, og artikel 16, stk. 1.
- Forbundsrepublikken Tyskland tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgte erkender det retsstridige forhold og bedyrer, at man for fremtiden vil give renovationsydelse i udbud på EF-konform måde, men sagsøgte har dog ikke foretaget noget med henblik på at bringe de kontrakter til ophør, som skal bestå indtil den 31. december 2003.

Sagsøgte hævder heller ikke, at det er umuligt at bringe kontrakterne til ophør ifølge tysk ret. Der henvises blot til, at en ophævelse af kontrakterne kunne udløse erstatningskrav. Det gavner imidlertid gennemslagskraften af de fælles udbudsregler i høj grad, såfremt ordregivere eventuelt også må regne med erstatningskrav.

Artikel 2, stk. 6, i direktiv 89/665 ⁽²⁾ kan heller ikke påberåbes til støtte for ikke at overholde forpligtelsen til at fjerne overtrædelser af de fælles udbudsregler ved at bringe allerede indgåede kontrakter til ophør, idet nævnte bestemmelse angår prøvelse af mulige overtrædelser af de fælles udbudsregler. Et traktatbrud kan kun anses for at være ophørt, såfremt medlemsstaten både erkender det retsstridige forhold og bringer retsstridigheden fuldstændigt til ophør.

⁽¹⁾ EFT L 209, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 395, s. 33.

Sag anlagt den 21. marts 2003 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Trendsoft (Irl) Ltd**(Sag C-127/03)**

(2003/C 112/35)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 21. marts 2003 anlagt sag mod Trendsoft (Irl) Ltd af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved L. Flynn og C. Giolito, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg.

Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

- Sagsøgte tilpligtes at betale sagsøgeren et beløb på 24 751,57 EUR (firetyvetusinde syvhundrede og enoghalvtreds euro og syvoghalvtreds cents), heraf 21 303,00 EUR for det skyldige beløb og 3 448,57 EUR i renter indtil den 31. marts 2003 til 6,09 % indtil 31. december 2002 og 8,09 % efter denne dato.
- Sagsøgte tilpligtes at betale 4,72 EUR (fire euro og tooghalvfjerds cents) i renter pr. dag fra den 1. april 2003, indtil det skyldige beløb er tilbagebetalt.
- Sagsøgte tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmaalgrunde og væsentligste argumenter

Ifølge artikel 16, stk. 3, i det finansielle bilag til kontrakten forpligtede sagsøgte sig til for det tilfælde, at det samlede finansielle bidrag, som skulle betales for projektet, var mindre end betalingerne for projektet, øjeblikkeligt at tilbagebetale Kommissionen forskellen.

I sin endelige opgørelse over omkostningerne af 23. september 1999 afviste Kommissionen visse udgiftskrav og begrundede, hvorfor de var uantagelige. Det sagsøgte selskab accepterede Kommissionens forslag om endelig opgørelse af omkostningerne ved fax af 5. april 2000. Det bestrider ikke, at det er forpligtet til at tilbagebetale de beløb, som Kommissionen har betalt med urette, men har endnu ikke opfyldt sin forpligtelse hertil og har dermed misligholdt kontrakten.

Sag anlagt den 26. marts 2003 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Helleniske Republik

(Sag C-137/03)

(2003/C 112/36)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 26. marts 2003 anlagt sag mod Den Helleniske Republik af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Maria Kontourandou, juridisk konsulent i Kommissionens Juridiske Tjeneste.

Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

- Det fastslås, at Den Helleniske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til traktaten og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/77/EF⁽¹⁾ af 14. december 2000 om ændring af Rådets direktiv 95/53/EF om principperne for tilrettelæggelse af offentlig kontrol på foderstofområdet, idet den ikke inden for den fastsatte frist har vedtaget de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme direktivet.
- Den Helleniske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

I henhold til artikel 249, stk. 3, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab er et direktiv med hensyn til det tilsigtede mål bindende for enhver medlemsstat, som det rettes til.

I henhold til traktatens artikel 10, stk. 1, træffer medlemsstaterne alle almindelige eller særlige foranstaltninger, som er egnede til at sikre opfyldelsen af de forpligtelser, som følger af denne traktat, eller af retsakter foretaget af Fællesskabets institutioner.

Den Helleniske Republik bestrider ikke, at den ikke har truffet foranstaltninger med henblik på at efterkomme nævnte direktiv.

Kommissionen påstår, at Den Helleniske Republik endnu ikke har truffet egnede foranstaltninger med henblik på fuld gennemførelse af det pågældende direktiv i den græske retsorden.

(1) EFT L 333 af 29.12.2000, s. 81.

Sag anlagt den 31. marts 2003 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Østrig

(Sag C-147/03)

(2003/C 112/37)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 31. marts 2003 anlagt sag mod Republikken Østrig af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Denis Martin, medlem af Kommissionen Juridiske Tjeneste, som befuldmægtiget, og med valgt adresse i Luxembourg.

Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

1. Det fastslås, at Republikken Østrig har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til EF-traktatens artikel 12, 149 og 150, idet den ikke har truffet de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at indehavere af et i en anden medlemsstat erhvervet studentereksamensbevis har adgang til at studere ved universiteter og højere læreanstalter i Østrig på samme vilkår som indehavere af et i Østrig erhvervet studentereksamensbevis.
2. Republikken Østrig tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Bestemmelserne om adgang til uddannelse ved østrigske universiteter og højere læreanstalter indebærer, at indehavere af et i en anden medlemsstat erhvervet studentereksamensbevis i tillæg til opfyldelsen af de almindelige betingelser for adgangen til at studere ved universiteter og højere læreanstalter skal bevise, at den opfylder de særlige betingelser for direkte adgang til det valgte studium, som opstillet af den medlemsstat, hvor studentereksamensbeviset er udstedt. Sådanne bestemmelser er en tilsidesættelse af EF-traktatens artikel 12, 149 og 150. For det første er det ubestridt, at adgangen til bestemte studieretninger ved østrigske universiteter og højere læreanstalter er underlagt en særlig betingelse for indehavere af studentereksamensbeviser erhvervet i andre medlemsstater, der ikke gælder for indehavere af et i Østrig erhvervet studentereksamensbevis. For det andet fører disse bestemmelser, der henholder sig til de i oprindelsesstaten gældende retlige betingelser for adgang til studier ved universiteter og højere læreanstalter, til en forskelsbehandling af statsborgere fra andre medlemsstater.

Appel iværksat den 2. april 2003 af Chantal Hectors til prøvelse af dom afsagt den 23. januar 2003 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Femte Afdeling) i sag T-181/01, Chantal Hectors mod Europa-Parlamentet

(Sag C-150/03 P)

(2003/C 112/38)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 2. april 2003 iværksat appel af Chantal Hectors ved avocats Georges Vandersanden og Laure Levi, og med valgt adresse i Luxembourg, til prøvelse af dom afsagt den 23. januar 2003 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Femte Afdeling) i sag T-181/01, Chantal Hectors mod Europa-Parlamentet.

Appellanten har nedlagt følgende påstande:

- Den af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans afsagte dom af 23. januar 2003 i sag T-181/01 ophæves.
- Følgelig gives der appellanten medhold i hendes påstande i første instans, og i overensstemmelse hermed
 - annulleres afgørelsen af ukendt dato fra den myndighed, der har kompetence til at indgå ansættelseskontrakter (AHCC), om at ansætte A.B. i stillingen som fuldmægtig ved Det Europæiske Folkepartis gruppe (Den Kristelige Demokratiske gruppe) (PPE-gruppen) i Europa-Parlamentet og afgørelsen af ukendt dato om ikke at ansætte sagsøgeren i stillingen, og om nødvendigt annulleres beslutningen af 28. maj 2001 om afvisning af sagsøgerens klage
 - tilpligtes Europa-Parlamentet at betale erstatning på 60 554,7 EUR, idet der tages forbehold for forhøjelse af dette beløb
 - tilpligtes Europa-Parlamentet at afholde sagens omkostninger i begge instanser.

Anbringender og væsentligste argumenter

- Retten har tilsidesat princippet »patere quam ipse legem fecisti« og legalitetsprincippet.

I Rettens dom antages urigtigt, at ansættelsesmyndigheden som led i sin skønsbeføjelse har ret til at afholde samtaler med ansøgerne, idet dette hverken fremgår af de interne bestemmelser vedrørende ansættelse af midlertidigt ansatte eller af den omhandlede meddelelse om ledig stilling.

- Retten har tilsidesat det almindelige begrundelsesprincip.

I Rettens dom antages urigtigt, at ansættelsesmyndighedens afgørelse om ikke at ansætte sagsøgeren er tilstrækkeligt begrundet med en henvisning til de gældende interne bestemmelser, hvorefter det tilkom formanden for den pågældende politiske gruppe at vælge en af de tre første ansøgere, som var opført på den af udvælgelseskomitéen udfærdigede liste over egnede ansøgere.

- Retten har tilsidesat artikel 12 i ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i Fællesskerne.

I Rettens dom fastslås det urigtigt ikke, at der er anlagt et åbenbart urigtigt skøn for så vidt som det ikke er godtgjort, at der er foretaget en bedømmelse af ansøgerens kvalifikationer.

- Retten har tilsidesat princippet om ligebehandling.

I Rettens dom antages urigtigt, at sagsøgeren ikke har godtgjort, at der foreligger en formodning for direkte eller indirekte diskrimination som følge af, at sagsøgeren under ansættelsesproceduren var gravid i sjette måned.

Appel iværksat den 2. april 2003 af Karl L. Meyer til prøvelse af dom afsagt den 13. februar 2003 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Tredje Afdeling) i sag T-333/01, Karl L. Meyer mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag C-151/03 P)

(2003/C 112/39)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 2. april 2003 iværksat appel af Karl L. Meyer ved avocat Jean-Dominique des Arcis, til prøvelse af dom afsagt den 13. februar 2003 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Tredje Afdeling) i sag T-333/01, Karl L. Meyer mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber.

Appellanten har nedlagt følgende påstande:

- Præmis 38, 39 og 40 i Rettens dom af 13. februar 2003 annulleres.
- Dommens præmis 41-47 ændres i overensstemmelse hermed.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger, herunder dem, der er afholdt ved Retten i Første Instans.

*Anbringender og væsentligste argumenter***Slettelse af sag C-26/02 ⁽¹⁾**

(2003/C 112/40)

— Rettergangsfejl

Retten har forvansket sagen, således som den var fremlagt af appellanten, idet dommen ikke indeholder nogen omtale af de beviser, appellanten havde fremlagt, og som var omtalt i retsmøderapporten. Endvidere forvansker dommen forløbet af retsmødet for Retten.

Ved kendelse af 26. februar 2003 har præsidenten for De Europæiske Fællesskabers Domstol besluttet, at sag C-26/02, Kongeriget Spanien mod Rådet for Den Europæiske Union, skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 68 af 16.3.2003.

— Tilsidesættelse af fællesskabsretten

I dommen har Retten med urette fastslået, at artikel 125 i Rådets afgørelse 86/283/EØF af 30. juni 1986 om de oversøiske landes og territoriers associering med Fællesskabet ikke nævner landbrugsprojekter blandt dem, som kan finansieres med fællesskabsmidler. Retten har ikke taget hensyn til de beviser, appellanten havde fremlagt i den henseende.

Slettelse af sag C-254/02 ⁽¹⁾

(2003/C 112/41)

Retten har endvidere tilsidesat charteret om grundlæggende rettigheder samt retten til kontradiktion, idet den har anlagt en fejlagtig fortolkning af de anbringender, appellanten havde fremført.

Ved kendelse af 25. februar 2003 har præsidenten for De Europæiske Fællesskabers Domstol besluttet, at sag C-254/02, Fast Forward Resources plc mod Commissioners of Customs and Excise (anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af VAT & Duties Tribunal, London Tribunal Centre), skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EFT C 202 af 24.8.2002.

RETTE I FØRSTE INSTANS

Dommernes fordeling mellem afdelingerne

(2003/C 112/42)

I medfør af artikel 10 i Rettens procesreglement har De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans den 2. april 2003 i plenum besluttet at tilknytte dommer Martins Ribeiro til Første Afdeling samt til Første Udvidede Afdeling og Femte Udvidede Afdeling i perioden indtil den 30. september 2003.

Beslutningen om afdelingernes sammensætning, truffet den 4. juli 2002 (EFT C 202 af 24.8.2002, s. 19), er således ændret som følger:

Første Afdeling

Præsident Vesterdorf og dommerne Legal og Martins Ribeiro.

Første Udvidede Afdeling

Præsident Vesterdorf og dommerne Azizi, Jaeger, Legal og Martins Ribeiro.

Femte Udvidede Afdeling

Afdelingsformand García-Valdecasas og dommerne Lindh, Cooke og Martins Ribeiro.

RETTE NS DOM

af 12. marts 2003

i sag T-254/99, Maja Srl mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ⁽¹⁾

(»Forordning (EØF) nr. 4028/86 — finansiel fællesskabsstøtte — virksomhedsoverdragelse — fremgangsmåde med henblik på bortfald af støtte — annullationssøgsmål«)

(2003/C 112/43)

(Processprog: italiensk)

I sag T-254/99, Maja Srl, tidligere Ca'Pasta Srl, Padova (Italien), ved advokaterne P. Piva, R. Mastroianni og G. Arendt, og med

valgt adresse i Luxembourg, mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: C. Cattabriga og A. Dal Ferro), angående en påstand om annullation af Kommissionens beslutning K(1999) 2183 af 5. august 1999 dels om bortfald af den støtte, som var ydet sagsøgeren i henhold til Kommissionens beslutning K(91) 654/87 af 29. april 1991 som led i projektet IT/0166/91/01 med overskriften »Modernisering af et akvakulturproduktionsanlæg i Contarina (Veneto)«, dels et pålæg om at tilbagebetale Kommissionen 420 810 718 ITL (217 330,59 EUR), har Retten (Anden Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, R.M. Moura Ramos, og dommerne J. Pirrung og A.W.H. Meij; justitssekretær: ekspeditionssekretær P. González, den 12. marts 2003 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber frifindes.
- 2) Sagsøgeren betaler sagens omkostninger, herunder omkostningerne i forbindelse med sagen om foreløbige forholdsregler.

⁽¹⁾ EFT C 34 af 5.2.2000.

RETTE NS DOM

af 4. marts 2003

i sag T-319/99, Federación Nacional de Empresas de Instrumentación Científica, Médica, Técnica y Dental (FENIN) mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ⁽¹⁾

(»Konkurrence — misbrug af dominerende stilling — offentlig sundhedssektor — forsinkelse med betaling af regninger — klage fra leverandører — begrebet virksomhed«)

(2003/C 112/44)

(Processprog: spansk)

I sag T-319/99, Federación Nacional de Empresas de Instrumentación Científica, Médica, Técnica y Dental (FENIN), Madrid (Spanien), ved advokaterne R. García-Gallardo Gil-Fournier, G. Pérez Olmo og D. Domínguez Pérez, mod Kommissionen

for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: W. Wils, É. Gippini-Fournier og J. Rivas Andrés), angående en påstand om annullation af Kommissionens beslutning af 26. august 1999 (SG(99) D/7.040) om afvisning af en klage i medfør af artikel 82 EF, har Retten (Første Udvidede Afdeling), sammensat af præsidenten, B. Vesterdorf, og dommerne K. Lenaerts, J. Azizi, N.J. Forwood og H. Legal; justitssekretær: fuldmægtig J. Plingers, den 4. marts 2003 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber frifindes.
- 2) Sagsøgeren bærer sine egne omkostninger og betaler Kommissionens omkostninger.

(¹) EFT C 79 af 18.3.2000.

DOM AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS

den 27. februar 2003

i sag T-20/00 OP, Kommissionen for De Europæiske mod Ivo Camacho-Fernandes (¹)

(Tjenestemænd — erhvervs sygdom — lægeudvalgets udtalelse retsstridig — begæring om genoptagelse af udeblivelsesdom)

(2003/C 112/45)

(Processprog: fransk)

I sag T-20/00 OP, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: J. Currall og J.-L. Fagnart) mod Ivo Camacho-Fernandes, tjenestemand ved Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, Overijse (Belgien), ved avocat N. Lhoëst, og med valgt adresse i Luxembourg, angående en begæring om genoptagelse af en sag, hvori der er afsagt udeblivelsesdom af Retten den 15. november 2000, Camacho-Fernandes mod Kommissionen (sag T-20/00, Sml. Pers. I-A, s. 249, og II, s. 1149), vedrørende annullation af Kommissionens afgørelse af 10. februar 1999, hvorved denne nægtede at anerkende den lungekræft, som sagsøgerens ægtefælle døde af, som erhvervs sygdom, har Retten (Første Afdeling), sammensat af præsidenten, B. Vesterdorf, og dommerne M. Vilaras og N.J. Forwood; justitssekretær: fuldmægtig D. Christensen, den 27. februar 2003 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Begæringen om genoptagelse tages ikke til følge.
- 2) Kommissionen betaler omkostningerne i forbindelse med begæringen om genoptagelse.

(¹) EFT C 122 af 29.4.2000.

DOM AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS

den 6. marts 2003

i sag T-56/00, Dole Fresh Fruit International Ltd mod Rådet for Den Europæiske Union og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (¹)

(»Bananer — fælles markedsordning — afgørelse 94/800/EF — forordning (EF) nr. 478/95 — ordning med eksportcertifikater — erstatningsøgsmål«)

(2003/C 112/46)

(Processprog: engelsk)

I sag T-56/00, Dole Fresh Fruit International Ltd, San José (Costa Rica), ved solicitor B. O'Connor, og med valgt adresse i Luxembourg, mod Rådet for Den Europæiske Union (befuldmægtigede: S. Marquardt og J.-P. Hix) og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: først P. Oliver og C. Van der Hauwaert, derefter L. Visaggio og K. Fitch), angående en påstand om erstatning for det tab, som sagsøgeren hævder at have lidt som følge af indførelsen af ordningen med eksportcertifikater ved Rådets afgørelse 94/800/EF af 22. december 1994 om indgåelse på Det Europæiske Fællesskabs vegne af de aftaler, der er resultatet af de multilaterale forhandlinger i Uruguay-rundens regi (1986-1994), for så vidt angår de områder, der hører under Fællesskabets kompetence (EFT L 336, s. 1), og ved Kommissionens forordning (EF) nr. 478/95 af 1. marts 1995 om supplerende bestemmelser for anvendelsen af Rådets forordning (EØF) nr. 404/93, for så vidt angår ordningen vedrørende toldkontingenter for indførsel af bananer til Fællesskabet og om ændring af forordning (EØF) nr. 1442/93 (EFT L 49, s. 13), har Retten (Femte Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, J.D. Cooke, og dommerne R. García-Valdecasas og P. Lindh; justitssekretær: fuldmægtig J. Palacio González, den 6. marts 2003 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Rådet for Den Europæiske Union og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber frifindes.
- 2) Sagsøgeren betaler sine egne samt Rådets og Kommissionens omkostninger.

(¹) EFT C 135 af 13.5.2000.

DOM AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS

den 6. marts 2003

i sag T-57/00, Banan-Kompaniet AB og Skandinaviska Bananimporten AB mod Rådet for Den Europæiske Union og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ⁽¹⁾

(»Bananer — fælles markedsordning — afgørelse 94/800/EF — forordning (EF) nr. 478/95 — ordning med eksportcertifikater — erstatningssøgsmål«)

(2003/C 112/47)

(Processprog: engelsk)

I sag T-57/00, Banan-Kompaniet AB, Stockholm, og Skandinaviska Bananimporten AB, Arsta (Sverige), ved solicitor B. O'Connor, og med valgt adresse i Luxembourg, mod Rådet for Den Europæiske Union (befuldmægtigede: S. Marquardt og J.-P. Hix) og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: først P. Oliver og C. Van der Hauwaert, derefter L. Visaggio og K. Fitch), angående en påstand om erstatning for det tab, som sagsøgeren hævder at have lidt som følge af indførelsen af ordningen med eksportcertifikater ved Rådets afgørelse 94/800/EF af 22. december 1994 om indgåelse på Det Europæiske Fællesskabs vegne af de aftaler, der er resultatet af de multilaterale forhandlinger i Uruguay-rundens regi, for så vidt angår de områder, der hører under Fællesskabets kompetence (EFT L 336, s. 1), og ved Kommissionens forordning (EF) nr. 478/95 af 1. marts 1995 om supplerende bestemmelser for anvendelsen af Rådets forordning (EØF) nr. 404/93, for så vidt angår ordningen vedrørende toldkontingentet for indførsel af bananer til Fællesskabet og om ændring af forordning (EØF) nr. 1442/93 (EFT L 49, s. 13), har Retten (Femte Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, J.D. Cooke, og dommerne R. García-Valdecasas og P. Lindh; justitssekretær: fuldmægtig J. Palacio González, den 6. marts 2003 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Rådet for Den Europæiske Union og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber frifindes.
- 2) Sagsøgerne betaler deres egne samt Rådets og Kommissionens omkostninger.

⁽¹⁾ EFT C 135 af 13.5.2000.

DOM AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS

den 25. februar 2003

i sag T-183/00, Strabag Benelux NV mod Rådet for Den Europæiske Union ⁽¹⁾

(»Offentlige arbejder — manglende eksistens af den anfægtede beslutning — begrundelse for beslutning om tildeling — tildelingskriterier — annullationssøgsmål — Fællesskabets ikke-kontraktlige ansvar«)

(2003/C 112/48)

(Processprog: fransk)

I sag T-183/00, Strabag Benelux NV, Stabroek (Belgien), ved avocats A. Delvaux og V. Bertrand, og med valgt adresse i Luxembourg, mod Rådet for Den Europæiske Union (befuldmægtigede: F. van Crayenest, M. Arpio Santacruz og J. Stuyck), angående en påstand om dels annullation af Rådets afgørelse af 12. april 2000, ved hvilken Rådet tildelte selskabet Entreprises Louis De Waele kontrakten, der var genstand for bekendtgørelse 107865, offentliggjort i EFT S 146 af 30. juli 1999, dels tilkendelse af erstatning for den skade sagsøgeren påstår at have lidt på grund af Rådets adfærd, har Retten (Femte Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, J.D. Cooke, og dommerne R. García-Valdecasas og P. Lindh; justitssekretær: fuldmægtig D. Christensen, den 25. februar 2003 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Rådet for Den Europæiske Union frifindes.
- 2) Sagsøgeren betaler sine egne samt Rådets omkostninger.

⁽¹⁾ EFT C 273 af 23.9.2000.

DOM AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS

den 11. marts 2003

i sag T-186/00, Conserve Italia Soc.coop.rl mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ⁽¹⁾

(»Landbrug — Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget, Udviklingssektionen — suspension af tilskud — artikel 24 i forordning (EØF) nr. 4253/88 — proportionalitetsprincippet — begrundelse«)

(2003/C 112/49)

(Processprog: italiensk)

I sag T-186/00, Conserve Italia Soc.coop.rl, San Lazzaro di Savena (Italien), ved advokaterne M. Averani, A. Pisaneschi og

S. Zunarelli, og med valgt adresse i Luxembourg, mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: først ved L. Visaggio og derefter ved C. Cattabriga og M. Moretto), angående en påstand om annullation af Kommissionens beslutning K(2000) 1099 af 3. maj 2000 om suspension af det tilskud fra Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget, Udviklingssektionen, til projekt nr. 9 (støttemodtager: Massalombarda Colombani), der indgår i det operative program nr. 91.CT.IT.01, som er godkendt ved Kommissionens beslutning K(91) 2255/6 af 28. oktober 1991, har Retten (Femte Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, R. García-Valdecasas, og dommerne P. Lindh og J.D. Cooke; justitssekretær: fuldmægtig J. Palacio González, den 11. marts 2003 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber frifindes.
- 2) *Conserve Italia* bærer sine egne samt Kommissionens omkostninger.

(¹) EFT C 285 af 7.10.2000.

DOM AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS

den 27. februar 2003

i sag T-329/00, *Bonn Fleisch Ex- und Import GmbH mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber* (¹)

(»Told — indførsel af oksekød fra Sydamerika — artikel 13, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 1430/79 — ansøgning om fritagelse for importafgift — ret til kontradiktion — særlige forhold«)

(2003/C 112/50)

(Processprog: tysk)

I sag T-329/00, *Bonn Fleisch Ex- und Import GmbH, Troisdorf* (Tyskland), ved Rechtsanwalt D. Ehle, og med valgt adresse i Luxembourg, mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: X. Lewis og M. Núñez-Müller), angående en påstand om annullation af Kommissionens beslutning af 25. juli 2000 om, at fritagelse for importafgifter ikke er begrundet i særlige forhold (REM 49/99), har Retten (Tredje Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, M. Jaeger, og dommerne K. Lenaerts og J. Azizi; justitssekretær: fuldmægtig D. Christensen, den 27. februar 2003 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Kommissionens beslutning af 25. juli 2000 om, at fritagelse for importafgifter ikke er begrundet i særlige forhold (REM 49/99), annulleres.

- 2) Kommissionen betaler sagens omkostninger.

(¹) EFT C 372 af 23.12.2000.

DOM AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS

den 26. februar 2003

i de forenede sager T-344/00 og T-345/00, *CEVA Santé animale SA og Pharmacia Entreprises SA mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber* (¹)

(»Forordning (EØF) nr. 2377/90 — veterinærmedicinske præparater — anmodning om, at »progesteron« opføres på listen over stoffer, for hvilke det ikke er nødvendigt at fastsætte en maksimalgrænseværdi for restkoncentrationer — udtalelse fra Udvalget for Veterinærlægemidler — fornyet behandling i Udvalget for Veterinærlægemidler — Kommissionens undladelse af at vedtage udkast til foranstaltninger — passivitetssøgsmål — stillingtagen, der bringer passiviteten til ophør — ufornuddent at træffe afgørelse — erstatningssøgsmål — Fællesskabets ansvar — årsagsforbindelse — mellemdom«)

(2003/C 112/51)

(Processprog: engelsk)

I de forenede sager T-344/00 og T-345/00, *CEVA Santé animale SA, Libourne* (Frankrig), og *Pharmacia Entreprises SA, tidligere Pharmacia & Upjohn SA, Luxembourg*, ved avocats D. Waelbroeck og D. Brinckman, og med valgt adresse i Luxembourg, støttet af Fédération européenne de la santé animale (Fedesa), Bruxelles, ved avocat A. Vandencastele, og med valgt adresse i Luxembourg, intervenient i sag T-345/00, mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: T. Christoforou og M. Shotter), angående dels en påstand om, at det i medfør af artikel 232 EF fastslås, at Kommissionen har undladt at opfylde sine fællesskabsretlige forpligtelser, idet den ikke har truffet de nødvendige foranstaltninger med henblik på at opføre stoffet progesteron i bilag II til Rådets forordning (EØF) nr. 2377/90 af 26. juni 1990 om en fælles fremgangsmåde for fastsættelse af maksimalgrænseværdier for restkoncentrationer af veterinærmedicinske præparater i animalske levnedsmidler (EFT L 224, s. 1), dels en påstand om tilkendelse af erstatning i henhold til artikel 235 EF og artikel 288, stk. 2, EF, har Retten (Anden Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, R.M. Moura Ramos, og dommerne J. Pirrung og A.W.H. Meijj; justitssekretær: fuldmægtig J. Plingers, den 26. februar 2003 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Det er ikke længere fornødent at træffe afgørelse vedrørende passivitetsspørgsmålet.
- 2) Kommissionens passivitet i perioden mellem den 1. januar 2000 og den 25. juli 2001 er af en sådan karakter, at Fællesskabet ifalder ansvar.
- 3) Inden seks måneder efter denne dom giver parterne Retten meddelelse om størrelsen af den erstatning, som de er enige om, opgjort i tal.
- 4) Såfremt parterne ikke kan nå til enighed, fremsender de inden for den samme frist til Retten indlæg med talangivelser vedrørende det tab, som følger af den af Kommissionen udviste passivitet i perioden mellem den 1. januar 2000 og den 25. juli 2001.
- 5) Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.

(¹) EFT C 45 af 10.2.2001.

RETTENS DOM

af 25. februar 2003

i sag T-4/01, Renco SpA mod Rådet for Den Europæiske Union (¹)

(»Offentlige bygge- og anlægskontrakter — direktiv 93/37/EØF — udbudsbetingelser — kriterier for tildeling — begrundelse af beslutning om tildeling — åbenbart urigtigt skøn — Fællesskabets ansvar uden for kontrakt«)

(2003/C 112/52)

(Processprog: fransk)

I sag T-4/01, Renco SpA, Milano (Italien), ved advokats D. Philippe og F. Apruzzi, og med valgt adresse i Luxembourg, mod Rådet for Den Europæiske Union (befuldmægtigede: F. van Craeynest, M. Arpio Santacruz og J. Stuyck), angående en påstand om erstatning af det tab, som sagsøgeren hævder at have lidt som følge af Rådets beslutning om ikke at tildele sagsøgeren den kontrakt, som var genstand for udbud nr. 107865 af 30. juli 1999 (EFT S 146), om udførelse af indretningsarbejder og generel vedligeholdelse af Rådets bygninger, har Retten (Femte Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, J.D. Cooke, og dommerne R. García-Valdecasas og P. Lindh; justitssekretær: fuldmægtig D. Christensen, den 25. februar 2003 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Rådet for Den Europæiske Union frifindes.
- 2) Sagsøgeren bærer sine egne omkostninger og betaler Rådets omkostninger.

(¹) EFT C 79 af 10.3.2001.

DOM AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS

den 5. marts 2003

i sag T-24/01, Claire Staelen mod Europa-Parlamentet (¹)

(»Tjenestemænd — almindelig udvælgelsesprøve — stopprøver — udvælgelseskomitéens beføjelse til at tilsidesætte det i meddelelsen om udvælgelsesprøven krævede antal minimumspoint — sammenlignende prøver — formaliteten«)

(2003/C 112/53)

(Processprog: fransk)

I sag T-24/01, Claire Staelen, midlertidigt ansat ved Europa-Parlamentet, med bopæl i Bridel (Luxembourg), ved avocat J. Choucroun, og med valgt adresse i Luxembourg, mod Europa-Parlamentet (befuldmægtigede: J.F. de Wachter og D. Moore), angående en principal påstand om annullation af den af udvælgelseskomitéen for udvælgelsesprøve EUR/A/151/98 truffne afgørelse, hvorefter sagsøgeren fik afslag på adgang til de prøver, der fulgte efter prøve VII. A. d), og en subsidær påstand om erstatning for den ikke-økonomiske skade, sagsøgeren angiveligt har lidt, har Retten (Fjerde Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, M. Vilaras, og dommerne V. Tiili og P. Mengozzi; justitssekretær: ekspeditionssekretær J. Palacio González, den 5. marts 2003 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Den af udvælgelseskomitéen for udvælgelsesprøve EUR/A/151/98 truffne afgørelse, hvorefter sagsøgeren fik afslag på adgang til de prøver, der fulgte efter prøve VII. A. d), annulleres.
- 2) Parlamentet bærer sine og sagsøgerens omkostninger, herunder omkostningerne i forbindelse med sagen om foreløbige forholdsregler.

(¹) EFT C 95 af 24.3.2001.

DOM AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS**den 26. februar 2003****i sag T-59/01, Albert Nardone mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ⁽¹⁾****(»Annullationssøgsmål — forhenværende tjenestemand — ansøgning om invalidepension«)**

(2003/C 112/54)

(Processprog: fransk)

I sag T-59/01, Albert Nardone, forhenværende tjenestemand ved Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, Piétrain (Belgien), ved avocats J.R. Iturriagoitia Bassas og K. Delvolvé, mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuld-mægtiget: J. Currall), angående en principal påstand om annullation af Kommissionens afgørelse af 20. marts 2000 om ikke at tildele sagsøgeren invalidepension, har Retten (Første Afdeling), sammensat af præsidenten, B. Vesterdorf, og dommerne N.J. Forwood og H. Legal; justitssekretær: fuldmægtig D. Christensen, den 26. februar 2003 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) *Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber frifindes.*
- 2) *Hver part bærer sine omkostninger.*

⁽¹⁾ EFT C 173 af 16.6.2001.

RETTENS DOM**af 27. februar 2003****i sag T-61/01, Vendedurías de Armadores Reunidos, SA mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ⁽¹⁾****(»Fiskeri — finansiel fællesskabsstøtte — suspension af støtten — erstatningssøgsmål«)**

(2003/C 112/55)

(Processprog: spansk)

I sag T-61/01, Vendedurías de Armadores Reunidos, SA, Huelva (Spanien), ved abogados J.-R. García-Gallardo Gil-Fournier og D. Domínguez Pérez, mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuld-mægtigede: S. Pardo Quintilán og J. Guerra Fernández), angående en påstand om erstatning for det tab, sagsøgeren har lidt som følge af den ulovlige suspension af den støtte, der var tildelt projekt SM/ESP/18/93

for det blandede selskab, der driver fiskeri, har Retten (Tredje Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, K. Lenaerts, og dommerne J. Azizi og M. Jaeger; justitssekretær: ekspeditionssekretær J. Palacio González, den 27. februar 2003 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) *Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber frifindes.*
- 2) *Sagsøgeren betaler sagens omkostninger.*

⁽¹⁾ EFT C 150 af 19.5.2001.

DOM AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS**den 6. marts 2003****i sag T-128/01, DaimlerChrysler Corporation mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) ⁽¹⁾****(EF-varemærker — figurmærke — afbildning af en bils kølegitter — absolut registreringshindring — artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94 — varemærke, som mangler fornødent særpræg)**

(2003/C 112/56)

(Processprog: engelsk)

I sag T-128/01, DaimlerChrysler Corporation, Auburn Hill, Michigan (USA), ved avocat T. Cohen Jehoram, og med valgt adresse i Luxembourg, mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (befuld-mægtigede: A. von Mühlendahl og O. Waelbroeck), angående en klage over afgørelse truffet den 21. marts 2001 af Andet Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 309/1999-2), har Retten (Fjerde Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, M. Vilaras, og dommerne V. Tiili og P. Mengozzi; justitssekretær: administrationssekretær J. Palacio González, den 6. marts 2003 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) *Afgørelse truffet den 21. marts 2001 af Andet Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 309/1999-2) annulleres.*
- 2) *Harmoniseringskontoret betaler sagens omkostninger.*

⁽¹⁾ EFT C 245 af 1.9.2001.

DOM AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS

den 26. februar 2003

i sag T-145/01, Benito Latino mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ⁽¹⁾*(Tjenestemænd — erhvervssygdom — lovligheden af Lægeudvalgets udtalelse — anerkendelse af sygdommen som erhvervssygdom — videnskabelig usikkerhed — lovligheden af proceduren forud for forelæggelsen for Lægeudvalget)*

(2003/C 112/57)

(Processprog: fransk)

I sag T-145/01, Benito Latino, forhenværende tjenestemand ved Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, Sérignac-Peboudou (Frankrig), ved advokats G. Vandersanden og L. Levi, mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: J. Currall og J.-L. Fagnart), angående en påstand om annullation af Kommissionens afgørelse af 10. august 2000 om afvisning af at anerkende sagsøgerens artroselidelse som en erhvervssygdom og om at pålægge sagsøgeren at afholde honorarer og andre udgifter til den af ham udpegede læge til Lægeudvalget samt at afholde halvdelen af de til den tredje læge i udvalget udbetalte honorarer og andre udgifter, har Retten (Første Afdeling), sammensat af præsidenten, B. Vesterdorf, og dommerne N.J. Forwood og H. Legal; justitssekretær: D. Christensen, den 26. februar 2003, afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Kommissionens afgørelse af 10. august 2000 annulleres, for så vidt som den pålægger sagsøgeren at afholde honorarer og andre udgifter til den af ham udpegede læge til Lægeudvalget samt at afholde halvdelen af de til den tredje læge udbetalte honorarer og andre udgifter.
- 2) I øvrigt frifindes Kommissionen.
- 3) Hver part bærer sine omkostninger.

⁽¹⁾ EFT C 245 af 1.9.2001.

DOM AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS

den 26. februar 2003

i sag T-164/01, Arnaldo Lucaccioni mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ⁽¹⁾*(Tjenestemænd — erstatningssag — formaliteten)*

(2003/C 112/58)

(Processprog: italiien)

I sag T-164/01, Arnaldo Lucaccioni, forhenværende tjenestemand ved Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, St-Leonard-on-Sea (Det Forenede Kongerige), ved advokats M. Cimino og F. Apruzzi, mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: J. Currall og A. Dal Ferro), angående en påstand om erstatning i henhold til de almindelige regler om ansvar uden for kontraktforhold, der finder anvendelse efter artikel 236 EF, for den ikke-økonomiske skade, som sagsøgeren på grund af de af Kommissionen begåede fejl har lidt i perioden forud for frembruddet af hans erhvervssygdom, har Retten (Første Afdeling), sammensat af præsidenten, B. Vesterdorf, og dommerne N.J. Forwood og H. Legal; justitssekretær: ekspeditionssekretær J. Palacio González, den 26. februar 2003 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Sagen afvises.
- 2) Hver part bærer sine omkostninger.

⁽¹⁾ EFT C 275 af 29.9.2001.

DOM AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS

den 5. marts 2003

i sag T-194/01, Unilever NV mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) ⁽¹⁾*(EF-varemærker — tredimensionalt varemærke — formen af et produkt til opvaskemaskine — ægformet tablet — absolut registreringshindring — artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94)*

(2003/C 112/59)

Processprog: engelsk

I sag T-194/01, Unilever NV, Rotterdam (Nederlandene), ved advokaterne V. von Bomhard og A. Renck, mod Kontoret for

Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (befuldmægtigede: F. López de Rego og J.F. Crespo Carrillo), angående en påstand om annullation af afgørelse af 22. maj 2001 (sag R 1086/2000-1) fra Første Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design), har Retten (Anden Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, R.M. Moura Ramos, og dommerne J. Pirrung og A.W.H. Meij; justitssekretær: fuldmægtig D. Christensen, den 5. marts 2003 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) *Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.*
- 2) *Sagsøgeren betaler sagens omkostninger.*

(¹) EFT C 303 af 27.10.2001.

DOM AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS

den 26. februar 2003

i sag T-212/01: Arnaldo Lucaccioni mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (¹)

(Tjenestemænd — forsikring mod ulykker og erhvervs sygdomme — forværring af læsionerne — kumulation af det beløb og den erstatning, der er fastsat i henholdsvis artikel 12 og 14 i den fælles ordning)

(2003/C 112/60)

(Processprog: fransk)

I sag T-212/01, Arnaldo Lucaccioni, forhenværende tjenestemand ved Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, St-Leonard-on-Sea (Det Forenede Kongerige), ved avocat J.R. Iturriagoitia Bassas, mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: J. Currall og J.-L. Fagnart), angående en påstand om annullation af Kommissionens afgørelse af 16. november 2000 om afbrydelse af undersøgelsesproceduren i forbindelse med en anmodning om, at det konstateres, at sagsøgerens erhvervs sygdom er forværret, og om afslag på denne anmodning, samt en påstand om tilkendelse af erstatning, har Retten (Første Afdeling), sammensat af præsidenten, B. Vestendorff, og dommerne N.J. Forwood og H. Legal; justitssekretær: ekspeditionssekretær J. Palacio Gonzáles, den 26. februar 2003 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) *Kommissionens afgørelse, som blev meddelt sagsøgeren ved skrivelse af 16. november 2000, om at afbryde den i artikel 22 i den fælles ordning nævnte procedure og om ikke at imødekomme sagsøgerens anmodning om, at det konstateres, at hans erhvervs sygdom er forværret, annulleres.*

- 2) *I øvrigt frifindes Kommissionen.*
- 3) *Kommissionen betaler sagens omkostninger.*

(¹) EFT C 331 af 24.11.2001.

DOM AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS

den 5. marts 2003

i sag T-237/01: Alcon Inc mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (¹)

(EF-varemærker — annullationsprocedure — ordet »BSS« — artikel 51 i forordning (EF) nr. 40/94 — absolut registreringshindring — artikel 7, stk. 1, litra d), i forordning nr. 40/94 — fornødent særpræg opnået som følge af brug — artikel 7, stk. 3, og artikel 51, stk. 2, i forordning nr. 40/94)

(2003/C 112/61)

(Processprog: engelsk)

I sag T-237/01, Alcon Inc, tidligere Alcon Universal Ltd., Hünenberg (Schweiz), ved solicitor H. Porter og C. Morcom, QC, og med valgt adresse i Luxembourg, mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (befuldmægtiget: S. Laitinen), støttet af Dr. Robert Winzer Pharma GmbH, Olching (Tyskland), ved avocat S. N. Schneller, angående en påstand om annullation af afgørelse truffet den 13. juli 2001 af Første Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 273/2000-1), har Retten (Anden Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, R. M. Moura Ramos, og dommerne J. Pirrung og A. W. H. Meij; justitssekretær: fuldmægtig J. Plingers, den 5. marts 2003 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) *Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked frifindes.*
- 2) *Sagsøgeren betaler sagens omkostninger.*

(¹) EFT C 369 af 22.12.2001.

KENDELSE AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS

den 4. marts 2003

i sag T-316/02, Marie-Claude Girardot mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber⁽¹⁾

(Tjenestemænd — annullationssøgsmål — afslag på deltagelse i en udvælgelsesprøve — fejl i forbindelse med den forudgående administrative procedure — åbenbart, at annullationssøgsmålet må afvises)

(2003/C 112/62)

(Processprog: fransk)

I sag T-316/02, Marie-Claude Girardot, L'Haye les Roses (Frankrig), ved avocat É. Boigelot, og med valgt adresse i Luxembourg, mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: F. Clotuche-Duvieusart og H. Tserpa-Lacombe), angående en påstand om annullation af afvisningen af sagsøgerens ansøgning til den interne udvælgelsesprøve KOM/R/502211/01, har Retten (Første Afdeling), sammensat af præsidenten, B. Vesterdorf, og dommerne R. M. Moura Ramos og H. Legal; justitssekretær: H. Jung, den 4. marts 2003 afsagt kendelse, hvis konklusion lyder således:

- 1) *Sagen afvises.*
- 2) *Hver part betaler sine omkostninger.*

⁽¹⁾ EFT C 305 af 7.12.2002.

Sag anlagt den 20. februar 2003 af Société Provençale d'Achat et de Gestion (SPAG) mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

(Sag T-57/03)

(2003/C 112/63)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 20. februar 2003 anlagt sag mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) af Société Provençale d'Achat et de Gestion (SPAG), Marseille (Frankrig), ved avocat Katia Manhaeve, og med valgt adresse i Luxembourg. De andre parter i sagen for appelkammeret var Frank Dann og Andreas Backer, Frankfurt am Main (Tyskland).

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Afgørelsen truffet den 5. december 2002 af Andet Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) i sag nr. R 1072/2000-2 annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Frank Dann og Andreas Backer.

EF-varemærket, der søges registreret: Ordmærket »HOOLIGAN« — ansøgning nr. 7179, for varer i klasse 25.

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Sagsøgeren.

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Det franske ordmærke og det internationale ordmærke »OLLYGAN« bl.a. for varer i klasse 25 (beklædningsgenstande).

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Afslag på ansøgning om registrering.

Appelkammerets afgørelse: Annullation af indsigelsesafdelingens afgørelse.

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94 og af det retlige begreb risiko for forveksling.

Sag anlagt den 24. februar 2003 af Selskabet Olympic Airways mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-68/03)

(2003/C 112/64)

(Processprog: græsk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 24. februar 2003 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Selskabet Olympic Airways, Leoforos Syngrou 96-100, 117 41 Athen, Grækenland, ved advokaterne Denis Waelbroek, Efthimeos Bourtzalas, Julian Ellison, Mathew Hall, Andreas Kalogeropoulos, Charis Tagaras og Aristidis Chitellis.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Kommissionens beslutning (K(2002) 4831 end.) af 11. december 2002 om støtte fra den græske stat til Olympic Airways annulleres helt eller delvis.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren er et luftfartsselskab med hjemsted i Grækenland. Ved den anfægtede beslutning erklæredes visse støttebeløb til omstrukturering, som Grækenland havde ydet sagsøgeren, uforenelig med fællesmarkedet i henhold til artikel 87, stk. 1, EF, under henvisning til, at støtten ikke overholdt de betingelser, som var fastsat i beslutning 1999/332/EF for deres tildeling. Ved beslutningen erklæredes ligeledes uforenelig med fællesmarkedet en ny støtte, som Grækenland havde ydet sagsøgeren i form af henstand med dettes betaling af socialsikringsbidrag, moms, den såkaldte »spatosismo«-afgift, samt leje og skatter, som sagsøgeren skyldte lufthavnene. Sagsøgte har tilpligtet Grækenland at træffe alle nødvendige foranstaltninger for at tilbagesøge de nævnte støttebeløb hos sagsøgeren.

Sagsøgeren har til støtte for sit søgsmål fremført følgende anbringende:

- Åbenbart fejlskøn, tilsidesættelse af begrundelsespligten, retlige fejl, tilsidesættelse af reglerne om bevisbyrden samt tilsidesættelse af retten til at blive hørt med hensyn til sagsøgtes påstande, hvorefter Grækenland ikke har efterkommet visse forpligtelser, som det havde påtaget sig, og som er fastsat i beslutning 1999/332/EF og 94/696/EF. Sagsøgeren anfører endvidere, at der er sket en tilsidesættelse eller fejlagtig anvendelse af artikel 87, stk. 3, litra c), EF, derved, at sagsøgte ikke i tilstrækkelig grad eller ikke korrekt har undersøgt spørgsmålet om, hvorvidt den i 1998 ydede støtte kunne anses for forenelig med nævnte bestemmelse.
- Åbenbart fejlskøn, tilsidesættelse af begrundelsespligten, retlige fejl, tilsidesættelse af reglerne om bevisbyrden, tilsidesættelse af retten til at blive hørt og tilsidesættelse af retssikkerhedsprincippet som følge af de konstateringer, som sagsøgte har foretaget vedrørende den nye støtte, som Grækenland ydede sagsøgte i form af henstand med betaling af de nævnte afgifter, leje og skatter.
- Magtfordrejning for så vidt, ifølge sagsøgeren, formålet med den anfægtede beslutning reelt er at give sagsøgeren »nådestødet« eller i hvert fald at svække selskabet.

- Sagsøgeren anfører desuden, at den sidste del af støtten, som var godkendt ved beslutning 1999/332/EF aldrig blev udbetalt selskabet, og at sagsøgte var bekendt hermed og havde godkendt dette. Dette forhold udgør desuden en ændring af den omstruktureringsplan, som sagsøgte havde godkendt. Sagsøgeren anfører på dette grundlag, at der foreligger en tilsidesættelse af princippet om beskyttelse af den berettigede forventning samt en tilsidesættelse af en væsentlig betingelse i proceduren fra sagsøgtes side, som nu påstår, at den oprindelige plan ikke er blevet overholdt, skønt sagsøgte selv havde godkendt, at denne plan aldrig skulle fuldføres. Sagsøgeren anfører også, at der er sket en tilsidesættelse af princippet »ne bis in idem«, idet den manglende udbetaling af den sidste del af statsstøtten udgør en sanktion fra sagsøgtes side, hvorved denne ifølge sagsøgeren en gang for alle har udtømt sine muligheder for pålæggelse af sanktioner.

Sag anlagt den 3. marts 2003 af Tokai Carbon Co., Ltd. mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-71/03)

(2003/C 112/65)

(Processprog: engelsk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 3. marts 2003 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Tokai Carbon Co., Ltd., Tokyo, Japan, ved Lawyers Gerwin Van Gerven og Thomas Franchoo, og med valgt adresse i Luxembourg.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Artikel 3 i Kommissionens beslutning K(2002) 5083 endelig udgave af 17. december 2002 i sag (COMP/E-2/37.667 — specialgråfit), annulleres, for så vidt den pålægger sagsøgeren en bøde på 6,97 mio. EUR, subsidiært nedsættes bøden betragteligt.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Nærværende sag er anlagt til prøvelse af Kommissionens beslutning af 17. december 2002 om en procedure anlagt i henhold til artikel 81 EF og EØS-aftalens artikel 53 i sag (COMP/E-2/37.667 — specialgrakit), hvori Kommissionen fandt, at visse virksomheder, herunder Tokai, havde overtrådt EF/EØS-konkurrenceretten ved at fastsætte priser, udveksle kommercielle oplysninger, fastsætte handelsvilkår samt opdele de kunder, der efterspørger isostatisk grafit.

Sagsøgeren, som er et japansk firma, der fremstiller granitprodukter, har ikke bestridt de faktiske omstændigheder vedrørende dens deltagelse i kartellet. Formålet er en annullation eller i det mindste en betragtelig nedsættelse af den pålagte bøde.

Til støtte for sine påstande har sagsøgeren gjort gældende:

- At Kommissionen har overtrådt artikel 253 EF, proportionalitets- og ligebehandlingsprincippet, samt princippet *ne bis in idem* og princippet om, at den ikke må overskride grænserne for sin kompetence, idet den overhovedet ikke har taget salget og markedsandelene i EØS-landene i betragtning ved vurderingen af indvirkningen på konkurrencen fra hvert selskab og ved udmålingen af bøderne. Det er på dette punkt blevet understreget, at som japansk producent har sagsøgeren steds været meget mindre aktiv på EØS-markedet, idet dens naturlige marked er Asien og Fjernøsten.
- At Kommissionen har begået en åbenbar fejlsvurdering ved at foretage en forkert vurdering af størrelsen af det relevante marked, idet selve de oplysninger, som den anvendte i den omtvistede beslutning, tyder på, at sagsøgerens relevante markedsandel ligger på under 10 %, selv om Tokai Carbon Co. Ltd. blev placeret i den kategori af selskaber, som har en markedsandel på mellem 10 og 20 %.
- At Kommissionen ikke har anvendt samarbejdsmeddelelsen korrekt, idet den ikke har tildelt Tokai en bødenedsættelse i betragtning af, at Tokai samarbejdede som anført i afsnit C, da sagsøgeren var den første til at indgive afgørende beviser med hensyn til de perioder, hvor UCAR International Inc. ikke deltog i kartellet.

Sag anlagt den 3. marts 2003 af Toyo Tanso Co. Ltd. mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber**(Sag T-72/03)**

(2003/C 112/66)

(Processprog: engelsk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 3. marts 2003 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Toyo Tanso Co. Ltd., Osaka, Japan, ved Lawyers Jean-François Bellis og Stephanie Reinart, og med valgt adresse i Luxembourg.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Den bøde, der er pålagt sagsøgeren, nedsættes væsentligt.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren er et mindre japansk firma, der har specialiseret sig i fremstilling af specialgrakit. I Kommissionens beslutning af 17. december 2002 i sag (COMP/E-2/37.667 — specialgrakit) fastslog Kommissionen, at sagsøgeren sammen med syv andre firmaer havde overtrådt artikel 81 EF og EØS-aftalens artikel 53, stk. 1, i relation til isostatisk presset specialgrakit. Sagsøgeren har nedlagt påstand om nedsættelse af den bøde, der er pålagt firmaet i henhold til beslutningens artikel 3.

Sagsøgeren har gjort gældende, at Kommissionen ikke har overholdt sagsøgerens ret til kontradiktion samt overtrådt adskillige fællesskabsretlige principper, såsom proportionalitets-, ligebehandlings-, samt retssikkerhedsprincippet.

Kommissionen har ifølge sagsøgeren fejlagtigt alene taget udgangspunkt i firmaets omsætning og markedsandel på verdensplan ved udmålingen af den pålagte bøde. Sagsøgeren har gjort gældende, at Kommissionen ikke har overholdt firmaets ret til kontradiktion, idet det i meddelelsen om klagepunkter anførtes, at kartellet uden for EØS var uden for undersøgelsesområdet, og ikke fremhævede den betydning, som Kommissionen ville tillægge omsætningen og markedsandelen på verdensplan ved fastsættelsen af udgangspunktet for udmålingen af bøden. Ifølge sagsøgeren har overtrædelsen ikke nogen verdensomspændende virkning, og Kommissionen har overskredet sin kompetence ved at tillægge dette vægt ved fastsættelsen af udgangspunktet for udmålingen af bøden.

Sagsøgeren har herudover gjort gældende, at Kommissionen ved fastsættelsen af udgangspunktet for udmålingen af bøden ikke har taget sagsøgerens mindre samlede størrelse i betragtning i relation til de andre deltagere i overtrædelsen. Kommissionen burde ifølge sagsøgeren have anvendt en nedadgående justering i sagsøgerens tilfælde.

Sagsøgeren har endelig gjort gældende, at samarbejdet under undersøgelsen burde have medført en bødenedsættelse på 50 % snarere end 35 %. Sagsøgeren har frivilligt forsynet Kommissionen med beviser, der viser, at overtrædelsen startede tidligere end først antaget af Kommissionen.

Sag anlagt den 28. februar 2003 af Banco Comercial dos Açores, SA mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-75/03)

(2003/C 112/67)

(Processprog: portugisisk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 28. februar 2003 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Banco Comercial dos Açores, SA, Ponta Delgada, Azorerne, Rua Dr. José Bruno Tavares Carreiro, Edifício BCA, Ponta Delgada, ved advogados Carlos Botelho Moniz og Margarida Rosado da Fonseca.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Det sidste led af artikel 1 samt artikel 2, 3 og 4 i Kommissionens beslutning af 11. december 2002 vedrørende den del af ordningen for tilpasning af det nationale skattesystem til de særlige forhold i den selvstyreende region Azorerne, der vedrører nedsættelser af skatteprocenterne for indkomstskat, annulleres, for så vidt som disse bestemmelser vedrører virksomheder, der driver finansvirksomhed som omhandlet i afsnit J (kode 65-67) i De Europæiske Fællesskabers branchemenklatur — NACE, rev. 1.1.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Den anfægtede beslutning fastslår, at den støtte, der er ydet i form af nedsættelser af indkomstskat i skatteordningen for Azorerne, er forenelig med fællesmarkedet, undtagen for så vidt angår finansydelse.

Sagsøgeren påberåber sig følgende anbringender:

- Kommissionen har anvendt EF-traktatens artikel 87 forkert, idet den pågældende foranstaltning er generel og ikke udgør statsstøtte i betydningen i EF-traktatens artikel 87. Under alle omstændigheder har Kommissionen ikke godtgjort, at betingelsen om, at samhandelen mellem medlemsstaterne skal være påvirket, er opfyldt.
- Kommissionen har lagt urigtige faktiske omstændigheder til grund for beslutningen, idet virksomheder i finanssektoren er berørt af de strukturelle vanskeligheder, som er anerkendt i den anfægtede beslutning, på samme måde som virksomheder i de øvrige brancher.
- Kommissionen har begået en formel fejl, idet begrundelsen er mangelfuld.
- Kommissionen har tilsidesat lighedsprincippet, og
- Kommissionen har tilsidesat retssikkerhedsprincippet og princippet om beskyttelse af den berettigede forventning.

Sag anlagt den 4. marts 2003 af Feralpi Siderurgica SpA mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-77/03)

(2003/C 112/68)

(Processprog: italiensk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 4. marts 2003 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Feralpi Siderurgica SpA, ved avvocati Gian Michele Roberti, Alessandra Franchi og Isabella Perego.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Kommissionens beslutning af 17. december 2002 om en procedure i henhold til EKSF-traktatens artikel 65 (sag nr. COMP/37.956 — armeringsstål) annulleres helt eller delvist.
- Den bøde, sagsøgeren er blevet pålagt i henhold til beslutningens artikel 2, annulleres eller nedsættes.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Den foreliggende sag er anlagt til prøvelse af den samme beslutning, som er anfægtet i sag T-27/03, S.P. mod Kommissionen.

Søgsmålsgrundene og de væsentligste argumenter er de samme som i sag T-27/03.

Sag anlagt den 4. marts 2003 af Haladjian Frères mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-78/03)

(2003/C 112/69)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 4. marts 2003 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af selskabet Haladjian Frères, Sorgues (Frankrig), ved avocat Nicole Coutrelis, og med valgt adresse i Luxembourg.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Det fastslås i henhold til traktatens artikel 232, at Kommissionen har udvist retsstridig passivitet ved ikke at have truffet en beslutning vedrørende den klage, selskabet Haladjian indgav den 18. oktober 1993.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren indgav for næsten ti år siden en klage til Kommissionen over selskabet Caterpillars tilsidesættelse af EF-traktatens artikel 81 og 82. Sagsøgeren har gjort gældende, at sagens behandling har været unormalt langvarig, og at Kommissionen først otte år senere tilstillede selskabet en skrivelse, hvori den meddelte, at den agtede at afvise dets klage. Sagsøgeren fremsatte sine skriftlige bemærkninger til denne skrivelse og har herefter ventet et år, inden det opfordrede Kommissionen til at handle. Selskabet har i øvrigt anført, at Kommissionen på tidspunktet for sagsanlægget endnu ikke havde taget stilling.

Til støtte for sine påstande har sagsøgeren gjort gældende, at Kommissionen havde pligt til at reagere på selskabets skriftlige bemærkninger. Kommissionen skulle således enten have indledt en procedure rettet mod det selskab, som var genstand for klagen, eller have truffet en endelig beslutning om afvisning af klagen.

Sagsøgeren har desuden gjort gældende, at Kommissionen ikke har taget stilling inden for en rimelig frist, idet den, 16 måneder efter, at selskabet afgav sine skriftlige bemærkninger, og ni år efter indgivelsen af den oprindelige klage, stadig ikke har taget endelig stilling.

Sag anlagt den 27. februar 2003 af Industrie Reunite Odolesi I.R.O. SpA mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-79/03)

(2003/C 112/70)

(Processprog: italiensk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 27. februar 2003 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Industrie Riunite Odolesi I.R.O. SpA, ved avvocato Andrea Giardina.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Den anfægtede beslutning annulleres.
- Subsidiært: Den bøde, I.R.O. er blevet pålagt ved beslutningen, annulleres eller nedsættes.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Den foreliggende sag er anlagt til prøvelse af den samme beslutning, som er anfægtet i sag T-27/03, S.P. mod Kommissionen.

Søgsmålsgrundene og de væsentligste argumenter er de samme som i sag T-27/03.

Sag anlagt den 3. marts 2003 af Mast-Jägermeister AG mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

(Sag T-81/03)

(2003/C 112/71)

(Processproget vil blive fastlagt i henhold til procesreglementets artikel 131, stk. 2 — det sprog, stævningen er affattet på: tysk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 3. marts 2003 anlagt sag mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) af Mast-Jägermeister AG, Wolfenbüttel (Tyskland), ved Rechtsanwalt Chr. Drzymalla. Den anden part i sagen for appelkammeret var Licorera Zacapaneca S.A., Zacapa (Guatemala).

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Afgørelse truffet den 19. december 2002 (sag R 412/2002-1) af Første Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Licorera Zacapaneca S.A.

EF-varemærket, der søges registreret: Figurmærket »VENADO« for varer i klasse 32 og 33 (bl.a. mineralvand og kulsyreholdige vande og andre ikke-alkoholholdige drikke; rom, likører på basis af rom, brandy) — ansøgning nr. 986455.

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Sagsøgeren.

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Figurmærke i form af et hjortehoved kronet af et kors for varer i klasse 18, 25, 32 og 33 (bl.a. paraplyer, beklædningsgenstande, ikke-alkoholholdige drikke, indeholdt i klasse 32, vin og spirituos) — varemærke nr. 337337.

Indsigelsesafdelingens afgørelse:

Afslag på ansøgningen.

Appelkammerets afgørelse:

Sagsøgerens indsigelse forkastes.

Søgsmålsgrunde:

- Tilsidesættelse af artikel 73 i forordning (EF) nr. 40/94.
- Urigtig anvendelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94.
- Fejlagtig bedømmelse af spørgsmålet om varemærkernes lighed.

Sag anlagt den 3. marts 2003 af Mast-Jägermeister AG mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

(Sag T-82/03)

(2003/C 112/72)

(Processproget vil blive fastlagt i henhold til procesreglementets artikel 131, stk. 2 — det sprog, stævningen er affattet på: tysk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 3. marts 2003 anlagt sag mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) af Mast-Jägermeister AG, Wolfenbüttel (Tyskland), ved Rechtsanwalt Chr. Drzymalla. Den anden part i sagen for appelkammeret var Licorera Zacapaneca S.A., Zacapa (Guatemala).

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Afgørelse truffet den 19. december 2002 (sag R 382/2002-1) af Første Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

- Ansøger om EF-varemærket: Licorera Zacapaneca S.A.
- EF-varemærket, der søges registreret: Figurmærket »VENADO« for varer i klasse 32 og 33 (bl.a. mineralvand og kulsyreholdige vande og andre ikke-alkoholholdige drikke; rom, likører på basis af rom, brandy) — ansøgning nr. 986000.
- Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Sagsøgeren.
- Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Figurmærke i form af et hjortehoved for varer i klasse 18, 25, 32 og 33 (bl.a. paraplyer, beklædningsgenstande, ikke-alkoholholdige drikke, indeholdt i klasse 32, vin og spirituosa) — varemærke nr. 337337.
- Indsigelsesafdelingens afgørelse: Afslag på ansøgningen.
- Appelkammerets afgørelse: Sagsøgerens indsigelse forkastes.
- Søgsmålsgrunde:
- Tilsidesættelse af artikel 73 i forordning (EF) nr. 40/94.
 - Urigtig anvendelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94.
 - Fejlagtig bedømmelse af spørgsmålet om varemærkernes lighed.

Sag anlagt den 28. februar 2003 af Maurizio Turco mod Rådet for den Europæiske Union

(Sag T-84/03)

(2003/C 112/73)

(Processprog: engelsk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 28. februar 2003 anlagt sag mod Rådet for Den Europæiske Union af Maurizio Turco, Pulsano, Italien, ved lawyers O.W. Brouwer og Thomas Janssens.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Sagsøgtes beslutning om at nægte sagsøger adgang til visse udkast til retsakter, hvoraf de enkelte medlemsstaters synspunkter fremgår, og til en juridisk udtalelse fra Rådets Juridiske Tjeneste annulleres.
- Rådet tilpligtes at betale sagsøgerens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren er et italiensk medlem af Europa-Parlamentet. Den 22. oktober 2002 indgav sagsøgeren en anmodning til sagsøgte om at få aktindsigt i de dokumenter, der fremgik af dagsordenen på det 2455. møde i Rådet (retlige og indre anliggender), der fandt sted i Luxembourg den 14.-15. oktober 2002. I sin besvarelse af 5. november 2002 oplyste sagsøgte, at der kunne gives fuld aktindsigt i de fleste af de dokumenter, sagsøgeren havde anmodet om aktindsigt i. I forhold til de tre udkast til retsakter anførte sagsøgte imidlertid, at sagsøgeren kun kunne få delvis aktindsigt, og navnlig at der ikke kunne gives aktindsigt til de dele af udkastene, hvoraf de nationale delegationers synspunkter vedrørende de drøftede spørgsmål fremgik. Endvidere nægtede sagsøgte at give aktindsigt i et fjerde dokument, der indeholdt en juridisk udtalelse fra sagsøgtes juridiske tjeneste.

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren gjort forhold gældende:

- Ved at nægte aktindsigt i de ovennævnte dokumenter har sagsøgte tilsidesat såvel artikel 4, stk. 2 og 3, i forordning nr. EF/1049/2001⁽¹⁾ som proportionalitetsprincippet.
- Sagsøgte tilsidesatte artikel 253 EF og artikel 7, stk. 1 og 2, i forordning (EF) nr. 1049/2001, da den undlod at give en tilstrækkelig begrundelse for sin beslutning.
- Sagsøgte tilsidesatte borgernes grundlæggende politiske og borgerlige rettigheder som garanteret ved internationale og europæiske konventioner og Den Europæiske Unions traktater, navnlig artikel 6 EU, ved at censurere medlemsstaternes synspunkter, når de handler som lovgiver.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter (EFT L 145 af 31.5.2001, s. 43).

Sag anlagt den 6. marts 2003 af Holcim mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber**(Sag T-86/03)**

(2003/C 112/74)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 6. marts 2003 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af selskabet Holcim, Paris, ved avocat Marie-Pia Hutin-Houillon, og med valgt adresse i Luxembourg.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Kommissionen tilpligtes at betale et beløb på 1 488 287,50 EUR svarende til rentebeløbet, der skal betales til Société Holcim, retssuccessor til selskabet CEDEST.
- Beløbet forhøjes med morarenter fra 27. juli 2000 til datoen for afsigelsen af nærværende dom.
- Der påløber renter af disse to beløb fra afsigelsen af nærværende dom til fuldstændig betaling har fundet sted.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ved beslutning 94/815/EF pålagde Kommissionen selskabet CEDEST SA en bøde på 2 522 000 ECU for en tilsidesættelse af den tidligere artikel 85, stk. 1, i EF-traktaten. I et annullationsmål anlagt af CEDEST (sag T-38/95) annullerede Retten ved dom af 15. marts 2000 den anfægtede beslutning for så vidt angik CEDEST. Som følge af dommen tilbagebetalte Kommissionen hovedstolen, men den afviste CEDEST's krav på betaling af renter på beløbet i perioden fra 7. maj 1995 (CEDEST's betaling af bøden) til 27. juli 2000 (Kommissionens tilbagebetaling af bøden).

Sagsøgeren har anlagt den foreliggende sag, idet det gøres gældende, at selskabet efter en fusion i form af overtagelse er retssuccessor til CEDEST. Til støtte for sagsanlægget har sagsøgeren gjort gældende, at betalingen af morarenter for hovedstolen udgør en foranstaltning til opfyldelse af annullationsdommen, som Kommissionen har pligt til at gennemføre, selv hvor Kommissionen ikke har begået fejl. Ifølge sagsøgeren medførte Kommissionens undladelse heraf, at selskabet har ret til i medfør af artikel 233, stk. 2, EF at anlægge erstatningsmål i henhold til artikel 288, stk. 2, EF.

Sag anlagt den 5. marts 2003 af Intech EDM AG mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber**(Sag T-87/03)**

(2003/C 112/75)

(Processprog: tysk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 5. marts 2003 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Intech EDM AG, Losone (Schweiz), ved Rechtsanwalt M. Karl, som befuldmægtiget.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Kommissionens beslutning af 17. december 2002 (sag COMP/E-2/37.667 — specialgrafit), annulleres.
- Subsidiært: Den bøde, der er pålagt sagsøgeren ved beslutningens artikel 3, litra h), nedsættes.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren forhandler isostatisk presset specialgrafit, men er ikke selv producent heraf. Firmaets aktivitet som forhandler på det europæiske marked for specialgrafit sker på grundlag af en samarbejdsaftale med Ibiden Co. Ltd., en japansk producent af isostatisk specialgrafit. Kommissionen har fastslået, at sagsøgeren, Intech EMD BV (sagsøgerens tidligere moderselskab og forskellige producenter af isostatisk specialgrafit (herunder også Ibiden) har deltaget i en vedvarende aftale og/eller samordnet praksis, der har haft indvirkning på markedet for specialgrafit i De Europæiske Fællesskaber og i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde. Ifølge Kommissionen deltog sagsøgeren heri på europæisk og regionalt plan fra februar 1994 til maj 1997.

Søgsmålsgrundene og de væsentligste argumenter er de samme, som er gældende i sag T-74/03 (Intech EMD B.V. mod Kommissionen).

Sag anlagt den 6. marts 2003 af Fédération des Industries Condimentaires de France m.fl. mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-90/03)

(2003/C 112/76)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er den 6. marts 2003 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Fédération des Industries Condimentaires de France, Paris, Confédération Générale des Producteurs de Lait de Brebis et des Industriels de Roquefort, Millau (Frankrig), Comité Economique Agricole Régional Fruits et Légumes de Bretagne, St-Martin-des-Champs (Frankrig), og Comité Interprofessionnel des Palmipèdes à Foie Gras, Paris, ved advokats Michel-Jean Jacquot og Olivier Prost.

Sagsøgerne har nedlagt følgende påstande:

- Kommissionen tilpligtes at yde sagsøgerne (herunder sammenslutningernes medlemmer, som har lidt skade) erstatning for økonomisk skade lidt i perioden fra 29. juli 1999 til 9. juli 2002, i størrelsesordenen 9 805 251 EUR til Fédération des Industries Condimentaires de France, 5 190 000 EUR til Confédération Générale des Producteurs de Lait de Brebis et des Industriels de Roquefort, 33 451 860 EUR til Comité Economique Agricole Régional Fruits et Légumes de Bretagne og 4 925 000 EUR til Comité Interprofessionnel des Palmipèdes à Foie Gras, eller et efter Rettens skøn nærmere fastsat beløb.
- Kommissionen tilpligtes at yde sagsøgerne (herunder sammenslutningernes medlemmer) erstatning for ikke-økonomisk skade lidt i perioden fra 29. juli 1999 til 9. juli 2002 i størrelsesordenen 200 000 EUR til hver af de fire sagsøgere eller et efter Rettens skøn nærmere fastsat beløb.
- Kommissionen tilpligtes at yde sagsøgerne (herunder sammenslutningernes medlemmer, som har lidt skade) erstatning for økonomisk skade lidt som følge af beslutningen af 9. juli 2002 (og indtil sagsøgernes produkter bliver fjernet fra den amerikanske liste over foranstaltninger) i størrelsesordenen 3 268 417 EUR årligt til Fédération des Industries Condimentaires de France, 1 730 000 EUR årligt til Confédération Générale des Producteurs de Lait de Brebis et des Industriels de

Roquefort, 11 150 620 EUR årligt til Comité Economique Agricole Régional Fruits et Légumes de Bretagne og 1 641 666 EUR årligt til Comité Interprofessionnel des Palmipèdes à Foie Gras eller et efter Rettens skøn nærmere fastsat beløb.

- Kommissionen tilpligtes at yde sagsøgerne (herunder sammenslutningernes medlemmer) erstatning for ikke-økonomisk skade lidt som følge af beslutningen af 9. juli 2002 i størrelsesordenen 200 000 EUR til hver af de fire sagsøgere (for skade på deres image i USA) og 200 000 EUR til hver af de fire sagsøgere (for skade på deres troværdighed) eller et efter Rettens skøn nærmere fastsat beløb.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Formålet med det foreliggende sagsanlæg er at opnå erstatning for skaderne, som angiveligt skyldes Kommissionens passivitet overfor USA's gengældelsesforanstaltninger indenfor rammerne af WTO, som blev iværksat efter Fællesskabets vedtagelse af en forordning, som forbyder importen af visse stoffer med hormonal virkning⁽¹⁾. Foranstaltningerne blev anvendt selektivt. Eksempelvis anvendtes foranstaltningerne for så vidt angår sennep, Roquefort, skalotteløg og foie gras (produkter berørt af det foreliggende sagsanlæg) på alle medlemsstater på nær Det Forenede Kongerige.

Kommissionens passivitet har vist sig ved dens afgørelse 2003/604/EF om afslutning af undersøgelsesprocedurerne vedrørende handelshindringer som defineret i Rådets forordning (EF) nr. 3286/94 bestående af Amerikas Forenede Staters (USA) handelspraksis i forbindelse med importen af tilberedt sennep⁽²⁾. Sagsøgerne har anlagt annullationssøgsmål angående denne afgørelse.

Sagsøgerne har gjort gældende, at Kommissionen har pådraget sig erstatningsansvar uden for kontrakt:

- ved intet at foretage sig, efter at USA vedtog de omhandlede foranstaltninger. Sagsøgerne har i den sammenhæng gjort gældende, at Kommissionen tilsidesatte artikel 113 EF og artikel 211 EF, idet dens manglende handling udgjorde en stiltiende accept af de amerikanske foranstaltninger, hvorved Kommissionen brød med selve logikken bag den fælles handelspolitik

- ved at vedtage afgørelsen af 9. juli 2002. Sagsøgerne henviser i den sammenhæng til de i sag T-317/02 ⁽³⁾ fremførte anbringender og argumenter.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 96/22/EF af 29.4.1996 om forbud mod anvendelse af visse stoffer med hormonal og thyreostatisk virkning og af beta-agonister i husdyrbrug og om ophævelse af direktiv 81/602/EØF, 88/146/EØF og 88/299/EØF (EFT L 125 af 23.5.1996, s. 3).

⁽²⁾ EFT L 195 af 24.7.2002, s. 72.

⁽³⁾ Sag T-317/02 (EFT C 323 af 21.12.2002, s. 37).

Sag anlagt den 10. marts 2003 af SGL Carbon AG mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-91/03)

(2003/C 112/77)

(Processprog: tysk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 10. marts 2003 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af SGL Carbon AG, Wiesbaden (Tyskland), ved Rechtsanwältin M. Klusmann og P. Niggemann, som befuldmægtigede.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Den anfægtede beslutning annulleres, for så vidt som den vedrører sagsøgeren.
- Subsidiært nedsættes den bøde, der er pålagt sagsøgeren ved den anfægtede beslutning, med et rimeligt beløb.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søagsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren fremstiller forskellige grafitprodukter, bl.a. også »specialgrafit«. Kommissionen har konstateret, at sagsøgeren og forskellige andre producenter og forhandlere af isostatisk specialgrafit har deltaget i en vedvarende aftale og/eller samordnet praksis, der har haft indvirkning på markedet for isostatisk specialgrafit i Det Europæiske Fællesskab og i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde. De hævdede overtrædelser vedrører i det væsentlige perioden fra juli 1993 til februar 1998. Kommissionen har også konstateret, at sagsøgeren og UCAR, en anden producent af specialgrafit, har begået endnu en overtrædelse af artikel 81, stk. 1, EF, idet de i

perioden fra februar 1993 til november 1996 angiveligt har deltaget i aftaler og samordnet praksis på området for strengpresset specialgrafit. Ved den anfægtede beslutning har Kommissionen pålagt sagsøgeren en bøde på 18,94 mio. EUR på området for isostatisk presset specialgrafit og en bøde på 8,81 mio. EUR på området for strengpresset specialgrafit.

Sagsøgeren har fremsat følgende fem anbringender:

- Der er sket tilsidesættelse af princippet om, at der skal tages hensyn til en tidligere sag (ne bis in idem), samt af proportionalitetsprincippet. Sagsøgeren har gjort gældende, at Kommissionen har tilsidesat forbuddet mod, at der to gange indledes en sag vedrørende det samme forhold, idet den i sin beslutning ikke har taget de bøder, som allerede er blevet pålagt i Nordamerika for den internationale del af kartellet, i betragtning, og idet den har gennemført endnu en bødesag på området for grafit elektroder, bl.a. mod sagsøgeren. Subsidiært har sagsøgeren gjort gældende, at selv hvis der kunne indledes endnu en sag, skulle Kommissionen ved bødefastsættelsen have taget hensyn til de allerede pålagte bøder.
- Der er sket tilsidesættelse af kontradiktionsprincippet og af sagsøgerens ret til forsvar. Sagsøgeren har gjort gældende, at Kommissionen i sin beslutning overraskende har anlagt en ny bedømmelse af LCL's og sagsøgerens deltagelse i overtrædelser og derfor har frataget sagsøgeren muligheden for at tage stilling hertil på passende måde under den administrative procedure. Endvidere har Kommissionen udpeget sagsbehandlere, som ifølge sagsøgeren ikke i tilstrækkelig grad behersker det tyske sprog, og den har derfor ikke i fuldt omfang taget hensyn til sagsøgerens fremstilling af sagen.
- Der er sket tilsidesættelse af væsentlige formforskrifter og af begrundelsespligten i henhold til artikel 253 EF, idet Kommissionen har lagt urigtige og mangelfulde markedsoplysninger til grund for sin beslutning.
- Der er sket tilsidesættelse af artikel 15, stk. 2, i forordning nr. 17/62/EF, idet Kommissionen angiveligt har foretaget en urigtig bødeberegning. Sagsøgeren har gjort gældende, at den måde, hvorpå Kommissionen ved beregningen af bøden har taget hensyn til overtrædelsens grovhed, er retsstridig, at Kommissionen med urette har anset sagsøgeren for at have spillet en førende rolle i kartellet, at bødemaksimum er overskredet, at Kommissionen har undladt at tage sagsøgerens betalingssevne og det angiveligt manglende behov for en afskrækkende virkning i betragtning, samt at den har undladt at tage passende hensyn til, at sagsøgeren har samarbejdet under sagens behandling.

Sagsøgeren har desuden gjort gældende, at den pålagte forrentning af bøden er retsstridig.

Sag anlagt den 5. marts 2003 af Luis Escobar Guerrero mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-92/03)

(2003/C 112/78)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er den 5. marts 2003 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Luis Escobar Guerrero, Luxembourg, ved advokats Albert Coolen, Jean-Noël Louis, Etienne Marchal og Sébastien Orlandi, og med valgt adresse i Luxembourg.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Kommissionens afgørelse, som er offentliggjort i Administrative Informationer nr. 40-2002 af 17. maj 2002, om ikke at opføre sagsøgeren på listen over tjenestemænd forfremmet til lønklasse A5 i forfremmelsesåret 2002, annulleres.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for sit søgsmål har sagsøgeren anført, at begrundelsespligten er tilsidesat. Sagsøgeren har ligeledes gjort gældende, at vedtægtens artikel 45 er tilsidesat, og at der er sket tilsidesættelse af princippet om ligebehandling, om ret til en karriere, om effektiv administration og om god forvaltningsskik.

Sag anlagt den 4. marts 2003 af Spyros Konidaris mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-93/03)

(2003/C 112/79)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er den 4. marts 2003 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Spyros Konidaris, Overijse (Belgien), ved advokats Albert Coolen, Jean-Noël Louis og Etienne Marchal, og med valgt adresse i Luxembourg.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Kommissionens afgørelse om at afslå sagsøgerens ansøgning til stillingen i lønklasse A2 som direktør for GD INFSO/A: »Kommunikationstjenester: politik og retsgrundlag« annulleres.
- Kommissionens afgørelse af 29. marts 2002 om at ansætte en anden ansøger i denne stilling annulleres.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren, der er tjenestemand ved Kommissionen, anfægter Kommissionens afgørelse om at afslå hans ansøgning til stillingen som direktør for GD INFSO/A: »Kommunikationstjenester: politik og retsgrundlag«.

Til støtte for sine påstande gør sagsøgeren gældende:

- at begrundelsespligten er tilsidesat
- at vedtægtens artikel 4, 7, 27, stk. 3, 29, stk. 1, litra a), og 45 er tilsidesat
- at principperne om ligebehandling og om forbud mod forskelsbehandling er tilsidesat
- at der er anlagt et åbenbart fejlskøn
- at de af Kommissionen vedtagne retningslinjer for besættelse af stillinger i lønklasse A1 og A2 er tilsidesat.

Endvidere gør sagsøgeren gældende, at de krævede faglige kvalifikationer, som er fastsat i meddelelsen om ledig stilling, er retsstridige, idet de ikke sikrer, at der ansættes en medarbejder, som opfylder de højeste krav til kvalifikationer, indsats og integritet i forhold til de opgaver, der skal udføres.

Sag anlagt den 10. marts 2003 af Ferriere Nord SpA mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-94/03)

(2003/C 112/80)

(Processprog: italiensk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er den 10. marts 2003 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Ferriere Nord SpA, ved avvocati Wilma Viscardini, Gabriele Donà og Elena Perricone.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Principalt: I medfør af artikel 230 EF annulleres Kommissionens beslutning K(2002) 5087 endelig udg. af 17. december 2002, der blev meddelt den 30. december 2002, og hvorved sagsøgeren blev pålagt en bøde på 3 750 mio. EUR efter en procedure i henhold til EKSF-traktatens artikel 65 (sag nr. COMP/37.956 — armeringsstål).
- Subsidiært: Delvis annullation af beslutning K(2002) 5087 endelig udg., idet bøden nedsættes.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Den foreliggende sag er anlagt til prøvelse af den samme beslutning, som er anfægtet i sag T-27/03, S.P. mod Kommissionen. Søgsmålsgrundene og de væsentligste argumenter er de samme som i sag T-27/03. Sagsøgeren har navnlig gjort gældende, at der er tale om en tilsidesættelse af retten til kontradiktion, idet der i meddelelsen af klagepunkter ikke er undersøgt spørgsmålet om påvirkning af samhandelen mellem medlemsstaterne, ligesom der er anlagt en fejlagtig vurdering med hensyn til sagsøgerens deltagelse i kartellet, basispriserne og priserne for tillæg som følge af størrelsen samt begrænsningen af produktionen og/eller salget.

Sag anlagt den 8. marts 2003 af Asociación de Empresarios de Estaciones de Servicio de la Comunidad Autónoma de Madrid og la Federación Catalana de Estaciones de Servicio mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-95/03)

(2003/C 112/81)

(Processprog: spansk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er den 8. marts 2003 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Asociación de Empresarios de Estaciones de Servicio de la Comunidad Autónoma de Madrid og la Federación Catalana de Estaciones de Servicio, Madrid, ved advokaterne José María Jiménez Laiglesia og Marta Delgado Echevarría.

Sagsøgerne har nedlagt følgende påstande:

- Kommissionens beslutning af 13. november 2002 om ikke at gøre indsigelse mod den første overgangsbestemmelse i Real Decreto Ley 6/2000 om uopsættelige foranstaltninger til skærpelse af konkurrencen på markederne for varer og tjenesteydelser annulleres.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgerne i den foreliggende sag, som repræsenterer så godt som samtlige servicestationer i Spanien, anfægter Kommissionens passivitet, efter at visse supermarkeder var blevet fritaget for kravet om at indhente en tilladelse fra myndighederne til at ændre grænserne i planlægningslovgivningen vedrørende bebyggelsesgrad og anvendelsesformål, hvilken fritagelse blev indført i spansk lovgivning ved den første overgangsbestemmelse i kongeligt lovdekret 6/2000 af 23. juni om uopsættelige foranstaltninger til skærpelse af konkurrencen inden for markederne for varer og tjenesteydelser. Det erklærede formål med denne fritagelse — som efter sagsøgernes opfattelse udgør en støtte — var at gøre det lettere at etablere servicestationer på de nævnte supermarketers område med henblik på herved at øge konkurrencen på markedet for detailforsyning med olieprodukter i Spanien.

Det anføres i den i sagen omhandlede beslutning, at den anfægtede foranstaltning ikke udgør en statsstøtte, da den ikke indebærer en overførsel af offentlige midler.

Til støtte for deres påstande gør sagsøgerne gældende:

- Den i sagen omhandlede foranstaltning indebærer en øjeblikkelig og vederlagsfri økonomisk berigelse for de begunstigede parter, idet den medfører en ekstraordinær omklassificering af de arealer, hvor supermarkederne er beliggende, ophæver de forpligtelser, udgifter og administrative foranstaltninger, der normalt er en forudsætning for at kunne åbne en servicestation, og den indebærer ligeledes, at staten giver afkald på at opkræve de modydelse af økonomisk art — eller som kan opgøres i penge — der normalt ville finde anvendelse.
- Kommissionen har foretaget et åbenbart urigtigt skøn, idet den har foretaget en ufuldstændig og fejlagtig undersøgelse af den nationale planlægningslovgivning, hvilket berørte beslutningens antagelser vedrørende overførslen af offentlige midler og den deraf følgende fortolkning af traktatens artikel 87, stk. 1.

- Der foreligger en åbenbart urigtig vurdering af Fællesskabets retsinstitutters praksis og af fællesskabsbestemmelserne for så vidt angår kravet i traktatens artikel 87, stk. 1, om, at støtten skal ydes af staten eller ved hjælp af statsmidler. Det gøres i den forbindelse gældende, at det hverken på grundlag af Fællesskabets retsinstitutters praksis eller på grundlag af bestemmelserne om statsstøtte kan konkluderes, at det er et krav, at de midler, som de nationale myndigheder giver afkald på, formelt er anerkendt i statens budget.
- Princippet om god forvaltning er tilsidesat, idet Kommissionen ikke har fremført indsigelser over for den omtvistede foranstaltning ved at påbegynde den formelle undersøgelsesprocedure i henhold til traktatens artikel 88, stk. 2.

Sagsøgerne gør endvidere gældende, at begrundelsespligten er tilsidesat.

Sag anlagt den 10. marts 2003 af Manel Camós Grau mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-96/03)

(2003/C 112/82)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er den 10. marts 2003 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Manel Camós Grau, Bruxelles, ved advocat Marc-Albert Lucas.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- OLAF's afgørelse af 17. maj 2002 om at fjerne en af efterforskerne fra OLAF's efterforskning af IRELA annulleres, for så vidt som afgørelsen uden forbehold bibeholder efterforskningens dokumenter og beslutninger vedrørende efterforskningens tilrettelæggelse, der er fremlagt og vedtaget af denne efterforsker eller med dennes samtykke, uden at disse undersøges på ny eller annulleres, eller der iværksættes nye efterforskningsskridt.
- OLAF's afgørelse af 29. november 2002 om stiltiende afvisning af sagsøgerens administrative klage af 29. juli 2002 vedrørende afgørelsen af 17. maj 2002 annulleres.

- Kommissionen tilpligtes at betale sagsøgeren en erstatning for ikke-økonomisk skade på 10 000 EUR, idet beløbet er opgjort foreløbigt og efter billighed.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagsøgeren en erstatning, som foreløbigt er opgjort til 1 EUR, for forringede karrieremuligheder.
- Kommissionen tilpligtes at godtgøre sagsøgeren de omkostninger, som han har afholdt til sit forsvar i forbindelse med efterforskningen og hans administrative klage over afgørelsen af 17. maj 2002.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren er tjenestemand ved Kommissionen. Fra 1993 til 1997 assisterede han sin overordnede, som var medlem af Eksekutivkomitéen ved Institutet for Forbindelser mellem Europa-Latinamerika (IRELA). I forbindelse med, at Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) iværksatte en intern efterforskning af IRELA, fik sagsøgeren meddelelse om, at han muligvis også selv var indblandet i økonomiske uregelmæssigheder. Sagsøgeren anmodede OLAF's direktør om at undersøge, hvorvidt der forelå en mulig interessekonflikt med hensyn til en af efterforskerne og om i givet fald at træffe de nødvendige foranstaltninger med henblik på at sikre, at efterforskningen foregik objektivt. Ved den anfægtede afgørelse besluttede direktøren for OLAF at fjerne efterforskeren fra efterforskningen, men uden forbehold at bibeholde efterforskningens dokumenter og beslutninger, der var fremlagt og vedtaget af denne eller med dennes samtykke.

Til støtte for sine påstande har sagsøgeren anført fire anbringender:

- Tjenestemandsvedtægtens artikel 25, stk. 2, er tilsidesat, for så vidt som sagsøgeren ikke har fået meddelelse om den anfægtede afgørelse, og for så vidt som denne er utilstrækkelig begrundet.
- Forpligtelsen til at godtgøre, at efterforskningen foregår retmæssigt, er tilsidesat.
- Der er anlagt et åbenbart urigtigt skøn, for så vidt som begrundelsen for den anfægtede afgørelse angiveligt er, at pågældende efterforsker hverken har deltaget i kontrol eller ledelse af den pågældende sag.
- Principperne om billighed og upartiskhed i forbindelse med efterforskninger er tilsidesat.

Sag anlagt den 5. marts 2003 af Ferriera Valsabbia SpA og Valsabbia Investimenti SpA mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-97/03)

(2003/C 112/83)

(Processprog: italiensk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 5. marts 2003 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Ferriera Valsabbia SpA og Valsabbia Investimenti SpA, ved advocati Denis Fosselard, Piero Fattori og Gennaro d'Andria.

Sagsøgerne har nedlagt følgende påstande:

- Den anfægtede beslutnings artikel 1 annulleres.
- Subsidiært annulleres beslutningens artikel 1, for så vidt som det hævdes, at sagsøgerne har deltaget i en overtrædelse før den 13. februar 1996.
- Den anfægtede beslutnings artikel 2 annulleres, for så vidt den vedrører sagsøgerne.
- Subsidiært ændres beslutningens artikel 2 således, at den bøde, sagsøgerne er blevet pålagt, annulleres eller nedsættes væsentligt.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Den foreliggende sag er anlagt til prøvelse af den samme beslutning, som er anfægtet i sag T-27/03, S.P. mod Kommissionen ⁽¹⁾. Søgsmålsgrundene og de væsentligste argumenter er de samme som i sag T-27/03.

⁽¹⁾ Endnu ikke offentliggjort i EU-Tidende.

Sag anlagt den 5. marts 2003 af Alfa Acciai SpA mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-98/03)

(2003/C 112/84)

(Processprog: italiensk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 5. marts 2003 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Alfa Acciai SpA, ved advocati Denis Fosselard, Piero Fattori og Gennaro d'Andria.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Den anfægtede beslutnings artikel 1 annulleres.
- Subsidiært annulleres beslutningens artikel 1, for så vidt som det hævdes, at sagsøgeren har deltaget i en overtrædelse før den 13. februar 1996.
- Den anfægtede beslutnings artikel 2 annulleres, for så vidt den vedrører sagsøgeren.
- Subsidiært ændret beslutningens artikel 2 således, at den bøde, sagsøgeren er blevet pålagt, annulleres eller nedsættes væsentligt.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Den foreliggende sag er anlagt til prøvelse af den samme beslutning, som er anfægtet i sag T-27/03, S.P. mod Kommissionen ⁽¹⁾. Søgsmålsgrundene og de væsentligste argumenter er de samme som i sag T-27/03.

⁽¹⁾ Endnu ikke offentliggjort i EU-Tidende.

Sag anlagt den 14. marts 2003 af Maison de l'Europe Avignon-Méditerranée mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-100/03)

(2003/C 112/85)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 14. marts 2003 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Maison de l'Europe Avignon-Méditerranée, Avignon (Frankrig), ved avocat François Martineau.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Kommissionen for De Europæiske Fællesskabers afgørelse af 24. januar 2003 om opsigelse af aftalen indgået den 13. oktober 2000 vedrørende oprettelse af et Info-Point Europe (IPE) annulleres.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Den sagsøgende sammenslutning i nærværende sag er den samme som i sag T-43/00, Maison de l'Europe Avignon-Méditerranée (MEAM) ⁽¹⁾. Sammenslutningen har anlagt nærværende sag til prøvelse af Kommissionens afgørelse om at opsigte aftalen om oprettelsen af et Info-Point Europe (IPE), som Kommissionen har indgået med den sagsøgende sammenslutning.

Den omtvistede opsigelse af den omhandlede aftale er baseret på, at Kommissionen angiveligt havde mistet tilliden til den sagsøgende sammenslutning samt på visse bestemmelser i den nye finansforordning.

Til støtte for sine påstande har sagsøgeren gjort følgende gældende:

- Der er i nærværende sag tale om en urigtig retsanvendelse, idet den begrundelse, der gives for den omtvistede opsigelse, ikke er blandt dem, der i henhold til gældende bestemmelser lovligt kunne gives. Hverken den omhandlede aftale, bilag I om bestemmelserne om IPE eller den nye finansforordning hjemler mulighed for at opsigte en aftale om oprettelse af et IPE i tilfælde af, at Kommissionen mister tilliden til medkontrahenten.

- Kommissionen har, ved at tilskynde til udviklingen af foranstaltninger og ved at udbetale de beløb, der var tildelt bl.a. MEAM, med betydelig forsinkelse (halvandet år), svækket sammenslutningens position. Følgelig synes Kommissionen, ved at vedtage den omtvistede afgørelse, at have afskåret enhver diskussion, som uden tvivl ville have vist, at Kommissionen var ansvarlig for en del af de fejl, MEAM hævdes at have begået. En sådan diskussion ville imidlertid have været nødvendig og burde gå forud for en sådan afgørelse om at standse IPE-aktiviteter.

Sagsøgeren har ligeledes gjort gældende, at der er sket en tilsidesættelse af begrundelsespligten.

⁽¹⁾ Endnu ikke offentliggjort.

Sag anlagt den 14. marts 2003 af Centro Informativo per la collaborazione tra le imprese e la promozione degli investimenti in Sicilia — CIS — i likvidation mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-102/03)

(2003/C 112/86)

(Processprog: italiensk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 14. marts 2003 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Centro Informativo per la collaborazione tra le imprese e la promozione degli investimenti in Sicilia i likvidation ved advokati Andrea Scuderi og Giorgia Motta.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Den anfægtede beslutning annulleres.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Den foreliggende sag er anlagt til prøvelse af Kommissionens beslutning K(2002) 4155 af 15. november 2002 om ophævelse af tilskuddet fra Den Europæiske Fond for Regionaludvikling

(EFRU), som er blevet ydet i form af en samlet støtte til et »Informationscenter for samarbejde mellem virksomheder og fremme af investeringer« i henhold til Kommissionens beslutning K(93) 256/4 af 16. februar 1993 og som indgår i en EF-støtteramme for fællesskabets strukturinterventioner — mål nr. 1 — for Sicilien, og om tilbagesøgning af det forskud, Kommissionen har udbetalt som en del af denne støtte.

Til støtte for sine påstande har sagsøgeren gjort følgende gældende:

- Der er sket en tilsidesættelse af artikel 24 i Rådets forordning (EØF) nr. 4253/88 af 19. december 1988 om gennemførelsesbestemmelser til forordning (EØF) nr. 2052/88 for så vidt angår samordningen af de forskellige strukturfondes interventioner indbyrdes såvel som med interventionerne fra Den Europæiske Investeringsbank og de øvrige eksisterende finansielle instrumenter⁽¹⁾, idet CIS ikke i den foreliggende sag forsætligt har anvendt den ydede støtte på anden måde end forudsat, men blot har befundet sig i en situation, hvor det var umuligt at supplere støtten, uden at CIS selv ifaldt ansvar. Det er udelukkende de sicilianske regionale myndigheder, der er ansvarlige, idet de har forsinket udarbejdelsen af aftalen mellem Kommissionen og CIS.
- Der er sket en tilsidesættelse af artikel 14 i den omhandlede aftale, idet Kommissionen burde have anerkendt, at de afholdte udgifter skulle godtgøres, navnlig henset til, at sagsøgeren i den foreliggende sag ikke har kunnet gennemføre de forudsatte aktiviteter på grund af omstændigheder, der var uforudsigelige og uden for sagsøgerens kontrol.

Sagsøgeren har endvidere gjort gældende, at der er sket en overtrædelse af princippet om force majeure, proportionalitetsprincippet og princippet om beskyttelse af den berettigede forventning, samt at der i den foreliggende sag er sket magtfordrejning.

⁽¹⁾ EFT L 374 af 31.12.1988, s. 1.

Sag anlagt den 17. marts 2003 af Triantafyllia Dionyssopoulou mod Rådet for Den Europæiske Union

(Sag T-105/03)

(2003/C 112/87)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 17. marts 2003 anlagt sag mod Rådet for Den Europæiske Union af Triantafyllia Dionyssopoulou, Bruxelles (Belgien), ved avocat François Renard.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Sagsøgerens endelige bedømmelsesrapport dateret den 20. december 2002 annulleres.
- Rådet tilpligtes at betale sagsøgeren en erstatning på 8 000 EUR.
- Rådet tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren i denne sag anfægter de bedømmelser, der er indeholdt i hendes endelige bedømmelsesrapport for perioden fra den 1. juli 1999 til den 30. juni 2001.

Sagsøgeren har i den forbindelse anført, at bedømmelsesvejledningen er blevet tilsidesat, ligesom der er tale om et åbenbart fejlskøn. Tilsidesættelsen og det åbenbare fejlskøn er bl.a. opstået som følge af den stiltiende bebrejdelse, der er rettet mod sagsøgeren om, at hun af helbredsmæssige årsager ikke fuldt ud kan udføre alle arbejdsopgaver.

Sag anlagt den 14. marts 2003 af Hans Mc Auley mod Rådet for Den Europæiske Union

(Sag T-106/03)

(2003/C 112/88)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 14. marts 2003 anlagt sag mod Rådet for Den Europæiske Union af Hans Mc Auley, Wezembeek-Oppem (Belgien), ved avocats Sébastien Orlandi, Albert Coolen, Jean-Noël Louis og Étienne Marchal.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Afgørelsen vedrørende sagsøgerens endelige bedømmelsesrapport for perioden 1. juli 1999 til 30. juni 2001 annulleres.
- Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har anført følgende til støtte for sine påstande:

- Tavshedspligten og principperne om god forvaltning og god forvaltningsskik samt principperne om uafhængighed og upartiskhed er tilsidesat. Den anfægtede bedømmelsesrapport hævdes at være udfærdiget af en kontorchef, hvis udnævnelse sagsøgeren har anfægtet for Retten. Sagsøgeren har gjort gældende, at denne bedømmer under disse omstændigheder burde have trukket sig.
- Begrundelsespligten, princippet om retten til at forsvare sig og vedtægtens artikel 26 er tilsidesat, og det er åbenbart, at der foreligger et urigtigt skøn. Som led i dette anbringende har sagsøgeren anført, at den anfægtede bedømmelsesrapport er udarbejdet på grundlag af erklæringer fra ukendte personer, der ikke har underskrevet den, at bedømmerne ikke har rådført sig med de personer, som sagsøgeren har foreslået, og at den anden bedømmer ikke har givet nogen forklaring på, hvorfor han har

slettet den første bedømmers vurderinger til fordel for sagsøgeren.

Slettelse af sag T-100/99 ⁽¹⁾

(2003/C 112/89)

(Processprog: nederlandsk)

Ved kendelse af 25. februar 2003 har formanden for Anden Afdeling ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans besluttet, at sag T-100/99, Campina Melkunie BV mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EFT C 246 af 28.8.1999.

III

(Oplysninger)

(2003/C 112/90)

Domstolens seneste offentliggørelse i Den Europæiske Unions Tidende

EUT C 101 af 26.4.2003

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 83 af 5.4.2003

EUT C 70 af 22.3.2003

EUT C 55 af 8.3.2003

EUT C 44 af 22.2.2003

EUT C 31 af 8.2.2003

EFT C 19 af 25.1.2003

Teksterne er tilgængelige i:

EUR-Lex: <http://europa.eu.int/eur-lex>CELEX: <http://europa.eu.int/celex>
